ad 1,4,5,7,8,9,11,12,13,17,19,20,22,25,26,28,10 -2.92

[redacted]

[redacted] 13 XII. 1993 Valný

1 T 30/91 Ml. Hlavní 21.9.94

[redacted]

ČESKÁ REPUBLIKA

[redacted] 2 II 1995

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19.3.1993 v senátě složeném z předsedy JUDr. Pravoslava Poláka, soudce JUDr. Jaroslava Erharda a přísedících Věry Voříškové, Miroslava Kanty a Lubomíra Soukupa, t a k t o :

Obžalovaní

1) J[redacted] A[redacted], PM 16/11 93

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted], ul. [redacted],

2) P[redacted] B[redacted], PM 22.4.94

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted],

3) M[redacted] B[redacted], PM 22.4.94

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted],

4) J[redacted] H[redacted], PM 9.4.1993

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted],

5) ml. P[redacted] H[redacted], PM 13.11.1993

nar. [redacted] v [redacted], [redacted] bytem [redacted]

6) P[redacted] H[redacted], PM 22.4.1994

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted],

7) L[redacted] H[redacted], PM 14.4.1993

nar. [redacted] v [redacted] v [redacted], bytem [redacted],

8) A[redacted] I[redacted], PM 14.4.1993

nar. [redacted] v [redacted], pobočka [redacted], bytem [redacted],

9) R[redacted] J[redacted], PM 19.11.1993

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted]

10) M[redacted] J[redacted], zemřel

nar. [redacted] ve [redacted], okres [redacted], bytem [redacted], okres Klatovy,

11) Z[redacted] J[redacted], PM 16.11.1993

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted]

12) M[redacted] K[redacted], PM 16.11.1993

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted]

13) J[redacted] K[redacted], PM 13.11.1993

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted],

14) J[redacted] K[redacted], PM 22.4.1994

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted], okres [redacted],

15) Z[redacted] K[redacted], PM 22.4.1994

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted],

16) V [redacted] M [redacted]. PM 22.4.94

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted].

17) J [redacted] N [redacted]. PM 14.4.1993

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted].

18) J [redacted] N [redacted]. PM 22.4.1994

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted].

19) T [redacted] S [redacted]. PM 14.4.1993

nar. [redacted] v [redacted], [redacted] bytem [redacted].

20) P [redacted] Š [redacted]. PM 14.4.1993

nar. [redacted] v [redacted], bytem [redacted].

21) A [redacted] Š [redacted]. PM 22.4.1994

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted].

22) J [redacted] Š [redacted]. PM 14.4.1993

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted], okres Klatovy,

23) P [redacted] Š [redacted]. PM 22.4.1994

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem trvale [redacted], okres České Budějovice, přechodně [redacted].

24) J [redacted] V [redacted]. PM 22.4.1994

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted].

25) Z [redacted] V [redacted]. PM 27/11 1993

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted].

26) P [redacted] V [redacted], PM 16.11.1993

nar. [redacted] v [redacted], [redacted], bytem [redacted],

PM 21.9.1994

~~PM 21.9.94~~

27) Z [redacted] W [redacted], [redacted], bytem

nar. [redacted] v [redacted] č. [redacted], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody v [redacted]

28) S [redacted] Z [redacted], PM 13.11.1993

nar. [redacted] v [redacted], [redacted]

j s o u v i n n i ,

že 1)
obžalovaní P [redacted] H [redacted] a J [redacted] V [redacted] dne 22.2.1991 kolem 20,00 hodin v [redacted] v [redacted] ulici na mostě poblíž Okresní vojenské správy společně s nejméně dvěma dalšími nezjištěnými osobami během přesunu od [redacted] k domu čp. [redacted] v [redacted] ulici, kam se postupně přemisťoval větší počet z části ozbrojených osob, zúčastňujících se výpravy proti příslušníkům rodiny B [redacted] J [redacted], napadli fyzicky poškozeného A [redacted] F [redacted], nar. [redacted], který společně s E [redacted] B [redacted], nar. [redacted], J [redacted] J [redacted] a J [redacted] nar. [redacted], E [redacted] B [redacted], nar. [redacted], směřoval za doprovodu a pod ochranou dvou služebních aut tehdejší Veřejné bezpečnosti OO [redacted], právě do již zmíněného domu v [redacted] ulici, aby se ukryl před nebezpečím hrozícím ze strany obžalovaných uvedených pod body 1) a 2) výroku a dalších nezjištěných osob; poškozený F [redacted], jenž byl v podnapilém stavu, na mostě upadl a vzápětí byl napaden, mezi útočníky byli i obžalovaní V [redacted] a H [redacted], přičemž obžalovaný V [redacted] nejméně jednou udeřil poškozeného nunčaky do přesně nezjištěné části těla, obžalovaný H [redacted] nejméně jednou do těla ležícího poškozeného kopl; v důsledku napadení obou obžalovaných a jejich nezjištěných spolupachatelů utrpěl poškozený F [redacted] otřes mozku, krevní podlitinu velikosti dlaně na pravém rameni, dvě tržně zhmožděné rány délky 25 a 30 mm a jednu hlubší rýhovitou oděrku ve vlasaté části hlavy se zhmožděním okolních měkkých tkání, pruhovitý krevní výron na pravé paži, dvě při sobě ležící pruhovité podlitiny v pravé bederní krajině zad velikosti dlaně, rozsáhlou krevní podlitinu na boční ploše pravého stehna, krevní výron vlevo nad obloukem žeber vpředu na hranici hrudníku a břicha, vyražení horních vnitřních řezáků, s léčením v nemocnici do 26.2.1991 a následně léčebním ambulantním; útokem v důsledku užití velké zraňující síly, a to jak při úderech podlouhlými předměty, tak při kopání hrozilo A [redacted] F [redacted] reálně nebezpečí přetržení přemosťujících žil dutiny lební a krvácení pod tvrdou plenou mozku, vzniku nitrokloubních zlomenin, při zasažení do bederní krajiny krvácení pod pouzdro ledviny, včetně roztržení její kory

nebo i stopky, při intenzivním útoku proti levému podžebří hrozilo roztržení sleziny s krvácením do dutiny břišní, event. i reflexní srdeční zástava ze zhmoždění srdce,

t e d y
a) dopustili se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti

b) dopustili se jednání bezpečného pro společnosti, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobili těžkou újmu na zdraví v úmyslu takový trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

2)
I. obžalovaní P[redacted] B[redacted], M[redacted] B[redacted], J[redacted] H[redacted], ml. P[redacted] H[redacted], P[redacted] H[redacted], L[redacted] H[redacted], M[redacted] K[redacted], J[redacted] K[redacted] V[redacted] M[redacted], J[redacted] N[redacted], J[redacted] Š[redacted], P[redacted] Š[redacted], J[redacted] V[redacted], P[redacted] V[redacted] a Z[redacted] W[redacted]

dne 22.2.1991 v přesně nezjištěné době mezi 20,00 hodin až 23,00 hodin v [redacted] ulici v [redacted], kameny a dalšími předměty - klacky, plaňkami z plotu, nunčaky - vytloukli skleněné výplně oken v domě čp. [redacted], pomocí dřevěného trámu se snažili vyrazit vchodové dveře, což se jim nepodařilo, poté část obžalovaných vnikla do domu rozbitým oknem, tito zevnitř otevřeli vchodové dveře, kterými vnikli další obžalovaní do domu a následně do bytu v přízemí, který užívá jako nájemce B[redacted] J[redacted], nar. [redacted], se svou rodinou, kde poškodili dveře do bytu, do kuchyně a všech pokojů, a to včetně zárubní, elektrický rozvaděč, umývací dřez a vodovodní baterii, zdemolovali bytové zařízení dvou pokojů, dvou ložnic a kuchyně, rozbili nejméně jedno starší rádio - slaměnou panenku, na stavební části domu a bytu způsobili majiteli - Bytovému podniku [redacted] škodu ve výši nejméně 10.422,53 Kčs, na věcech manželů B[redacted] a H[redacted] J[redacted] poškozením a zničením výše uvedeného movitého majetku škodu nejméně 6.684,- Kčs, v průběhu útoku vhodil obžalovaný Š[redacted] do domu dýmovnici s modrým kouřem a další dýmovnici s červeným kouřem poskytl obžalovanému K[redacted], který ji rovněž vhodil do domu; celé jednání bylo namířeno zejména proti J[redacted] J[redacted] a E[redacted] B[redacted] ml. jako odplata za jejich předchozí opakované násilné jednání vůči spoluobčanům v [redacted] a probíhalo za pokřiku výhrůžek na jejich adresu a vůbec na adresu romských obyvatelů domu čp. [redacted], obecně označovaného "Dům hrůzy", bylo ukončeno až poté, co nezjištěný pachatel zapálil v bytě šatní skříň a z tohoto ohniska vypukl požár, potom obžalovaní svého jednání zanechali a obžalovaní W[redacted], M[redacted] a Š[redacted] se pokoušeli oheň uhasit opatřením a použitím hasicího přístroje,

což se jim nepodařilo, takže požár byl zlikvidován až přivolanými požárníky,

II. obžalovaný J[redacted] Š[redacted]

v průběhu jednání uvedeného pod bodem 2/I kolem 22,00 hodiny odpálil proti domu osvětlovací raketu 40 ROS, což je vojenský imitační výkonový prostředek sloužící k osvětlování cíle; tuto raketu měl obžalovaný Š[redacted] ve svém držení již od listopadu 1990, ačkoliv jde o zbraň, která není schválena pro civilní potřebu a nelze již bez povolení držet,

III. obžalovaní J[redacted] K[redacted], J[redacted] N[redacted], T[redacted] S[redacted] a P[redacted] Š[redacted]

v době a na místě uvedeném pod bodem 2/I výroku, za stejných okolností, vedení stejnou pohnutkou, poté, co obžalovaní uvedení pod bodem 2/I výroku vytloukli skleněné výplně oken a vyrazili vchodové dveře do domu čp. [redacted], bez souhlasu majitele a nájemců vstoupili do domu a následně do bytu B[redacted] J[redacted], setrvali v něm, zatímco spoluobžalovaní ničili zařízení bytu a věci z majetku rodiny J[redacted],

IV. obžalovaný A[redacted] Š[redacted]

ve stejné době, za stejných okolností, přivážel v [redacted] v kufru svého osobního automobilu zn. Ford Sierra stříbrné barvy klacky a tyče pro vyzbrojení obžalovaných uvedených pod body 2/I, III. výroku, přestože věděl, že mají sloužit jako zbraně při plánovaném útoku na již uvedené příslušníky rodiny B[redacted] J[redacted] a dům čp. [redacted] v [redacted] ulici, takto přivezenými zbraněmi se ozbrojili nejméně obžalovaní N[redacted], K[redacted], H[redacted], Š[redacted] a S[redacted],

t e d y

ad 2/I a) dopustili se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti,

b) zničili a poškodili cizí věci a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

c) neoprávněně vnikli do domu a bytu jiného, při takovém činu užili násilí a překonali překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí, takový čin spáchali se zbraní a nejméně dvěma osobami,

ad 2/II - obžalovaný Š[redacted]
bez povolení opatřil sobě a přechovával střelnou zbraň

ad 2/III - a) dopustili se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti,

b) neoprávněně vnikli do domu a bytu jiného,

ad 2/IV - obžalovaný Š[redacted]
opatřením prostředků poskytl jinému pomoc k tomu, aby veřejně a na místě veřejnosti přístupném dopustil výtržnosti,

3.
I. obžalovaný R[redacted] J[redacted]

jako taxikář odvezl osobním automobilem zn. Isuzu [redacted] dne 23.2.1991 kolem 15,00 hodin z [redacted] do [redacted] příslušníky rodiny B[redacted] J[redacted], kteří se tam rozhodli po předchozím útoku ukrýt u svých příbuzných Č[redacted], bytem [redacted] čp. [redacted], téhož dne v podvečerních hodinách o tom obžalovaný J[redacted] informoval spoluobžalované uvedené pod bodem 3/II, III a IV, ačkoliv věděl o událostech předchozího dne v domě čp. [redacted] v [redacted] v [redacted] ulici, přitom byl srozuměn s tím, že tito spoluobžalovaní se chystají proti poškozeným opětovně zaútočit, spolu s dalšími obžalovanými uvedenými v tomto bodě výroku do [redacted] přijel a ukázal jim směr, ve kterém se nachází dům, v němž se poškození ukryli,

II. obžalovaní A[redacted] I[redacted], M[redacted] J[redacted] a S[redacted] Z[redacted]

dne 23.2.1991 kolem 19,30 hodin, obžalovaný I[redacted] osobním automobilem zn. Škoda 100 SPZ [redacted] obžalovaný J[redacted] osobním automobilem Škoda Favorit SPZ [redacted] a obžalovaný Z[redacted] osobním automobilem značka ISUZU s převozním číslem [redacted] přepravili z [redacted] do [redacted] obžalované uvedené pod bodem 3/III-V, jmenovitě odvezl obžalovaný I[redacted] obžalované B[redacted] J[redacted] a K[redacted], obžalovaný J[redacted] obžalované K[redacted] a B[redacted] a obžalovaný Z[redacted] spoluobžalované A[redacted], S[redacted] a Š[redacted], ačkoliv jim bylo známo, že tito obžalovaní mají v úmyslu opětovně napadnout příslušníky rodiny B[redacted] J[redacted], kteří se po událostech, vylíčených pod body 1 a 2 výroku tohoto rozsudku v [redacted] ukryli u svých příbuzných, přičemž obžalovaným I[redacted], J[redacted] i Z[redacted] byl znám způsob provedení útoku ze dne 22.2.1991 a jeho následky,

III. obžalovaní P[redacted] B[redacted], P[redacted] H[redacted], J[redacted] N[redacted], A[redacted] Š[redacted] a J[redacted] V[redacted]

dne 23.2.1991 kolem 20,00 hodin v [redacted], okres Domažlice spolu s dalšími nezjištěnými osobami bez svolení majitele nebo nájemce vnikli na oplocený pozemek u domu č. [redacted] který obývá rodina V[redacted] Č[redacted], kameny a dalšími předměty vytloukli skleněné výplně oken a poškodili vchodové dveře v úmyslu vniknout do domu a dostihnout E[redacted] B[redacted] ml. a J[redacted] J[redacted], přitom obžalovaný B[redacted] rozbil nejméně jedno okno, obžalovaný H[redacted] gumovým kabelem nejméně jedno okno, obžalovaný V[redacted] klackem nejméně jedno okno, obžalovaný Š[redacted] již před odjezdem do [redacted] doporučoval, aby se obžalovaní ozbrojili, za tím účelem v kufru svého vozidla přivezl klacky a tyče, dal pokyn k odjezdu a jako první řidič se svým vozidlem z [redacted] vyjel, v [redacted] zjišťoval bližší údaje o Romech u svědka H[redacted], na místě samém rozbil nejméně jedno okno atrapou řemdihu - koulí s ostny spojenou s řetězem s rukojetí, obžalovaný N[redacted] nejméně dvakrát kopl do dveří, do domu se však nikomu nepodařilo vniknout, násilným jednáním byla na zařízení domu způsobena majitelce ZD [redacted] škoda ve výši nejméně

1.991,48 Kčs; celé jednání probíhalo za hlasitého křiku a výhrůžek na poškozené, těm se však podařilo jednak ukrýt v domě, jednak okny prchnout, prchající Rómy obžalovaní pronásledovali po vesnici,

IV. obžalovaní J[redacted] A[redacted], M[redacted] B[redacted], ml. P[redacted] H[redacted], L[redacted] H[redacted], Z[redacted] J[redacted], L[redacted] K[redacted], Z[redacted] K[redacted], T[redacted] S[redacted], P[redacted] Š[redacted], Z[redacted] V[redacted], P[redacted] V[redacted] a Z[redacted] W[redacted]

ve stejné době, na stejném místě vedeni stejnou pohnutkou a za stejných okolností jako obžalovaní pod bodem 3/III bez svolení majitele nebo nájemce - kromě obžalovaného Š[redacted] - vnikli na oplocený pozemek u domu čp. [redacted] přitom jejich jednání probíhalo za hlasitého křiku a volání výhrůžek na poškozené, po útěku části poškozených okny, tyto pronásledovali po obci, včetně obžalovaného Š[redacted]; obžalovaný V[redacted] již v [redacted] nařezal železné trubky a opatřil dřevěné tyče, s nimiž se vyzbrojila část spoluobžalovaných,

V. obžalovaní P[redacted] B[redacted], M[redacted] B[redacted], Z[redacted] K[redacted], J[redacted] N[redacted], P[redacted] Š[redacted] a J[redacted] V[redacted]

dne 23.2.1991 kolem 20,00 hodin v [redacted] okres Domažlice po krátkém pronásledování společně s dalšími nezjištěnými osobami, dostihli E[redacted] B[redacted], nar. [redacted], srazili jej na zem, kde proti němu za přítomnosti přesně nezjištěného počtu dalších přihlížejících osob fyzicky zaútočili údery rukou, kopáním, za použití dřevěných holí, železných tyčí a nunčaků, přičemž obžalovaný B[redacted] udeřil poškozeného opakovaně dřevěnou tyčí do přesně nezjištěné části těla, obžalovaný B[redacted] jej udeřil opakovaně dřevěným klackem do přesně nezjištěné části těla, obžalovaný K[redacted] jej udeřil dřevěnou tyčí nejméně 1x do boku, 1x do zad a kopl poškozeného nejméně 1x do zad ve výši lopatek, obžalovaný N[redacted] železnou tyčí, kterou předtím vytrhl z ruky obžalovaného V[redacted] udeřil poškozeného B[redacted] ml. přes horní končetiny a do trupu, obžalovaný Š[redacted] opakovaně udeřil poškozeného do různých částí těla dřevěnou tyčí a obžalovaný V[redacted] nejméně 2x udeřil poškozeného nunčaky do přesně nezjištěných částí těla a nejméně jednou ho kopl do trupu, přitom útok těchto obžalovaných a dalších nezjištěných spolupachatelů probíhal současně, takže při svém osobním fyzickém napadání tak bránili poškozenému v přiměřené obraně proti útokům spoluobžalovaných a dalších spolupachatelů; při napadení utrpěl poškozený E[redacted] B[redacted] tržné a tržně zhmožděné rány na obličeji, ve vlasaté části hlavy, na horních končetinách, drobná poranění tohoto druhu na hřbetech rukou, brýlové hematomy v očních víčkách oboustranně, pruhovité podlitiny na přední ploše nadbřišku a hrudníku, zlomeniny lýtkové kosti vlevo a pravého zevního kotníku, zlomeninu čelisti vlevo nahoře, zlomeninu devátého žebra vpravo na hrudníku, podlitiny v okolí tržných a tržně zhmožděných ran a nad místy popsaných zlomenin, tržné ranky ve sliznici rtů, uražení korunek předních zubů horní čelisti,krevní výrony měkkých pokrývek lebních a rozsáhlé prokrvácení tukové vrstvy stěny břišní, perforaci v místě ohbí dvanáctníku, pro tato

poranění byl poškozený hospitalizován na chirurgickém oddělení nemocnice v [redacted], kde v důsledku tukové embolie plicních cév, jejímž zdrojem byly uvolněné tukové částice z oblasti masivního pohmoždění tukové tkáně zanesené krevním proudem do plicního řečiště, dne 25.2.1991 v 9,00 hodin přes odpovídající lékařskou péči zemřel; bezprostřední příčina smrti - tuková embolie plicních cév - je v příčinné souvislosti s výše popsanými poraněními,

t e d y

ad 3/I obžalovaný J[redacted] opatřením prostředků a radou poskytl jinému pomoc k tomu, aby veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti,

ad 3/II obžalovaní I[redacted], J[redacted] a Z[redacted] opatřením prostředků poskytli jinému pomoc k tomu, aby veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti,

ad 3/III obžalovaní B[redacted] H[redacted], N[redacted], Š[redacted] a V[redacted]
a) dopustili se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti

b) zničili a poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou

c) neoprávněně vnikli do domu jiného, při takovém činu užili násilí a takový čin spáchali se zbraní a nejméně se dvěma osobami,

ad 3/IV obžalovaní A[redacted], B[redacted], ml. H[redacted], H[redacted], J[redacted], K[redacted], K[redacted], S[redacted], Š[redacted], V[redacted], V[redacted] a W[redacted]

a) dopustili se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti,

b) titíž obžalovaní vyjma obžalovaného Š[redacted] neoprávněně vnikli do domu jiného

ad 3/V obžalovaní B[redacted], B[redacted], K[redacted], N[redacted], Š[redacted] a V[redacted]

a) dopustili se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti,

b)jinému úmyslně způsobili těžkou újmu na zdraví a takovým činem způsobili smrt,

čímž spáchali

Obžalovaný A[redacted]

jednáním pod bodem 3/IV trestný čin výtržnictví podle § 202/1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák.,

[redacted]

d bodem 2/I trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.
účinného v době spáchání, v jednočinném souběhu
činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1,
ák. a poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr.

od bodem 3/III písm. a), V písm. a) pokračující trestný
nictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době

od bodem 3/III písm. b), c) trestný čin porušování do-
body podle § 238 odst. 1, 2, 3 tr.zák. v jednočinném
trestným činem poškozování cizí věci dle § 257 odst.
.

pod bodem 3/V písm. b) trestný čin ublížení na zdraví
odst. 1, odst. 3 tr. zák.

ný B[redacted]

n pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.
ák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu
nými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1,
. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

m pod bodem 3/IV písm. a), V písm. a) pokračující trestný
ýtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době
ní,

ím pod bodem 3/IV písm. b) trestný čin porušování domovní
y podle § 238 odst. 1 tr. zák.,

ím pod bodem 3/V písm. b) trestný čin ublížení na zdraví
222 odst. 1, 3 tr. zák.,

ovaný H[redacted]

áním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.
zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu
estnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1,
tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

alovaný ml. H[redacted]

náním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.
r. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu
restnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1,

2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/IV trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák.,

Obžalovaný H[redacted]

jednáním pod body 1 písm. a), 2/I písm. a) pokračující trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání,

jednáním pod body 2/I písm. b), c) trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. v souběhu s trestným činem poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 1 písm. b) pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst. 1 k § 222 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/III trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1,2,3 a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

Obžalovaný H[redacted]

jednáním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/IV trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný I[redacted]

jednáním pod bodem 3/II pomoc k trestnému činu výtržnictví dle § 10 odst. 1 písm. c) k § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání

obžalovaný J[redacted]

jednáním pod bodem 3/I pomoc k trestnému činu výtržnictví dle § 10 odst. 1 písm. c) k § 202 odst. 1 tr. zák. ú)činného v době spáchání,

Obžalovaný J[redacted]

jednáním pod bodem 3/II pomoc k trestnému činu výtržnictví dle § 10 odst. 1 písm. c) k § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání,

Obžalovaný J[redacted]

jednáním pod bodem 3/IV trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný K[redacted]

jednáním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný K[redacted]

jednáním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný K[redacted]

jednáním pod bodem 2/III trestný čin výtržnictví dle §202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/IV trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.,

Obžalovaný K[redacted]

jednáním pod bodem 3/IVa, V písm. a) pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání

jednáním pod bodem 3/IV písm. b) trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/V písm. b) trestný čin ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1, 3 tr. zák.,

Obžalovaný M[redacted]

jednáním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný N[redacted]

jednáním pod bodem 2/III trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání a trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný N[redacted]

jednáním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/III písm. a), V písm. a) pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání,

jednáním pod bodem 3/III písm. b), c) trestné činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/V písm. b) trestný čin ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1, 3 tr. zák.

Obžalovaný S[redacted]

jednáním pod bodem 2/III trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/IV trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v jednočinném souběhu s trestný činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný Š[redacted]

jednáním pod bodem 2/III trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání a trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný Š[redacted]

jednáním pod bodem 2/IV pomoc k trestnému činu výtržnictví dle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zák. k § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání,

jednáním pod bodem 3/III trestné činy výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný Š[redacted]

jednáním pod bodem 2/I trestné činy výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání, porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 2/II trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný Š[redacted]

jednáním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod body 3/IV písm. a), V písm. a) pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání,

jednáním pod body 3/V písm. b) trestný čin ublížení na zdraví dle § 222 odst. 1, 3 tr. zák.

Obžalovaný V[redacted]

jednáním pod body 1 písm. a), 2/I písm. a) pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání,

jednáním pod bodem 1 písm. b) pokus trestného činu podle § 8 odst. 1 k § 222 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 2/I písm. b), c) trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. v souběhu s trestným

činem poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/III písm. a), V písm. a) pokračující trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání ,

jednáním pod bodem 3/III písm. b), c) trestný čin porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 trestního zákona v souběhu s trestným činem poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/V písm. b) trestný čin ublížení na zdraví podle § 222 odst. 1, 3 tr. zák.

Obžalovaný V[redacted]

jednáním pod bodem 3/IV trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný V[redacted]

jednáním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/IV trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný W[redacted]

jednáním pod bodem 2/I trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání v souběhu s trestnými činy porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2, 3 tr. zák. a poškozování cizí věci dle § 257 odst. 1 tr. zák.,

jednáním pod bodem 3/IV trestný čin výtržnictví dle § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání a trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák.

Obžalovaný Z[redacted]

jednáním pod bodem 3/II pomoc k trestnému činu výtržnictví dle § 10 odst. 1 písm. c) k § 202 odst. 1 tr. zák. účinného v době spáchání

a odsuzují se

obžalovaný A[redacted]

podle § 202/1 tr. zák. ve znění zák. č. 175/90 za použití § 35/1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t i měsíců. Podle §§ 58 odst. 1 písm. a), 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu d v o u roků.

Obžalovaný B[redacted]

podle § 222 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t i a p ů l roku . Podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. se pro výkon trestu zařazuje do p r v n í NVS.

Obžalovaný B[redacted]

Podle § 222 odst. 3 tr. zák. za použití § 35/1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání p ě t a p ů l roku. Podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák.se pro výkon trestu zařazuje do p r v n í NVS.

Obžalovaný H[redacted]

Podle § 238 odst. 3 za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t n á c t i měsíců. Podle §§ 58 odst. 1 písm. a), 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu t ř í roků.

Obžalovaný mladistvý H[redacted]

Podle § 238 odst. 3, § 79 odst. 1 za použití § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání j e d n o h o roku. Podle § 58 odst. 1 písm. a), § 82 odst.2 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu t ř í roků.

Současně se z r u š u j e výrok o trestu z rozsudku okresního soudu v [redacted] ze dne 3.7.1991, č.j. 1 T 33/91-71, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Obžalovaný H[redacted]

Podle § 222 odst.1 za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání p ě t i roků. Podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. se pro výkon trestu zařazuje do d r u h é NVS.

Obžalovaný H[redacted]

Podle § 238 odst. 3 za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání o s m n á c t i měsíců. Podle § § 58 odst. 1 písm. a), 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu d v o u roků.

Obžalovaný I[redacted]

podle § 202 odst.1 tr. zák. ve znění zák.č. 175/90 Sb. k trestu odnětí svobody v trvání s e d m i měsíců. Podle §§ 58 odst. 1 písm. a), 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání o s m n á c t i měsíců.

Obžalovaný J[redacted]

Podle § 202 odst. 1 tr. zák. ve znění zák.č. 175/90 Sb. k trestu odnětí svobody v trvání s e d m i měsíců. Podle §§ 58 odst. 1 písm. a), 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání o s m n á c t i měsíců.

Obžalovaný J[redacted]

Podle § 202 odst. 1 tr. zák. ve znění zák.č. 175/90 Sb. k trestu odnětí svobody v trvání č t y ř měsíců. Podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání j e d n o h o roku.

Obžalovaný J[redacted]

Podle § 202 odst. 1 tr. zák. ve znění zák.č. 175/90 Sb. za použití § 35 odst. 2 tr. zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t i měsíců a peněžitému trestu ve výši 2.000,- Kč. Podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání t ř í roků.

Podle § 54 odst. 3 tr. zák. se pro případ zmaření výkonu peněžitého trestu stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání č t r n á c t i dnů.

Současně se z r u š u j e výrok o trestu z rozsudku okresního soudu [redacted] ze dne 28.5.1991 č.j. 1 T 16/91-40, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný K[redacted]

Podle § 238 odst.3 za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání o s m n á c t i měsíců. Podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání t ř í roků.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. se ukládá trest propadnutí věci - poškozených dřevěných nunčak, které obžalovaný [redacted] vydal 28.2.1991.

Obžalovaný K[redacted]

Podle § 238 odst. 3 za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání o s m n á c t i měsíců. Podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání t ř í roků.

Obžalovaný K[redacted]

Podle § 202 odst. 1 tr. zák. ve znění zák.č. 175/90 Sb. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání d e v í t i měsíců. Podle § 58 odst. 1 písm. a), § 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání d v o u roků.

Obžalovaný K[redacted]

Podle § 222 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání p ě t i roků. Podle § 39a) odst. 2 písm. a) tr. zák. se pro výkon trestu zařazuje do p r v n í NVS.

Obžalovaný M[redacted]

Podle § 238 odst. 3 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t n á c t i měsíců. Podle § 39a odst. 2 písm. b) tr. zák. se pro výkon trestu zařazuje do d r u h é NVS.

Obžalovaný N[redacted]

Podle § 202 odst.1 tr.zák. ve znění zák.č.175/90 Sb. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t i měsíců. Podle §§ 58 odst.1 písm.a/, § 59 odst.1 tr.zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu j e d n o h o roku.

Obžalovaný N[redacted]

Podle § 222 odst.3 tr.zák. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t a p ů l roku. Podle § 39a) odst.2 písm.a) tr.zák. se pro výkon trestu zařazuje do p r v n í nápravně výchovné skupiny.

Obžalovaný S[redacted]

Podle § 202 odst.1 tr.zák. ve znění zák.č.175/90 Sb. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání d e s e t i měsíců. Podle §§ 58 odst.1 písm.a), 59 odst.1 tr.zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání d v o u roků.

Obžalovaný Š[redacted]

Podle § 202 odst.1 tr.zák. ve znění zák.č.175/90 Sb. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání p ě t i měsíců. Podle §§ 58 odst.1 písm.a), 59 odst.1 tr.zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání j e d n o h o roku.

Obžalovaný Š[redacted]

Podle § 238 odst.3 tr.zák. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání o s m n á c t i měsíců. Podle § 39a) odst.2 písm.a) tr.zák. se pro výkon trestu zařazuje do p r v n í nápravně výchovné skupiny.

Obžalovaný Š[redacted]

Podle § 238 odst.3 tr.zák. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání p a t n á c t i měsíců. Podle § 58 odst.1 písm.a), § 59 odst.1 tr.zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání d v o u roků.

Obžalovaný Š[redacted]

Podle § 222 odst.3 tr.zák. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání s e d m i a p ů l roku. Podle § 39a) odst.1 tr.zák. se pro výkon trestu zařazuje do p r v n í nápravně výchovné skupiny

Obžalovaný V[redacted]

Podle § 222 odst.3 tr.zák. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání s e d m i a p ů l roku. Podle § 39a) odst.2 písm.a) tr.zák.se pro výkon trestu zařazuje do p r v n í nápravně výchovné skupiny.

Podle § 55 odst.1 písm.a) tr.zák. se ukládá trest propadnutí

věci - dřevěných nunčak vydaných obžalovaným V[redacted] dne 26.2.1991.

Obžalovaný V[redacted]

Podle § 202 odst.1 tr.zák. ve znění zák.č.175/90 Sb. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání d e v í t i měsíců. Podle §§ 58 odst.1 písm.a), § 59 odst.1 tr.zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání d v o u roků.

Obžalovaný V[redacted]

Podle § 238 odst.3 tr.zák. za použití § 35 odst.1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání o s m n á c t i měsíců. Podle §§ 58 odst.1 písm.a), 59 odst.1 tr.zák. se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání t ř í roků.

Obžalovaný W[redacted]

Podle § 238 odst.3 tr.zák. za použití § 35 odst.2 tr.zák. k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání t ř í roků. Podle § 39a/ odst.2 písm.b/ tr.zák. se pro výkon trestu zařazuje do d r u h é nápravně výchovné skupiny.

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku okresního soudu [redacted] ze dne 15.7.1991, č.j. 2 T 42/91-76, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný Z[redacted]

Podle § 202 odst.1 tr.zák. ve znění zák.č.175/90 Sb. za použití § 35 odst.2 tr.zák. k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t i měsíců a k peněžitému trestu ve výši 4.000,- Kč. Podle § 58 odst.1 písm.a/, § 59 odst.1 tr.zák. se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu t ř í roků.

Podle § 54 odst.3 tr.zák. se pro případ zmaření výkonu peněžitého trestu stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání j e d n o h o měsíců.

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku okresního soudu [redacted] ze dne 22.9.1992, č.j.2 T 71/92-24, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Zprošťují se

1. obžalovaní B[redacted] a Š[redacted]

podle § 226 písm.c/ tr.ř. obžaloby krajského prokurátora v Plzni v jejím bodě 2/, podle kterého dne 21.2.1991 kolem 22,00 hod. v [redacted], v ulici [redacted] a následně ve [redacted] ulici po předchozí slovní rozepři, ranami pěstí do obličeje a dalších částí těla a kopáním do obličeje a hlavy napadli V[redacted] J[redacted], nar. [redacted], čímž mu způsobili otřes mozku, krevní podlitiny na horním a dolním víčku levého oka, tržné rány nad kořenem nosu, v lícní krajině vpravo a v horním víčku levého oka, zhmoždění a krevní výron v horním rtu vlevo, oděrky v levé lícní krajině, zlomení nosních kůstek, krevní výron a oděrky nad úhlem dolní čelisti vpravo, oděrky vpravo na temeni hlavy a krevní výron pod spojivkou levého oka, kterážto zranění si vyžádala do 1.3.1991 léčení v nemocničním zařízení s následným léčením ambulantním, přičemž v důsledku užití velké zraňující síly, zejména při kopání, reálně V[redacted] J[redacted] hrozilo nebezpečí způsobení těžkého poranění oka, zlomení obličejového skeletu, krvácení do dutiny lební nebo i zhmoždění mozku, tedy poranění vyžadující dlouhodobé léčení, ale i schopná ohrozit život,

čímž měli spáchat

pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst.1 tr.zák. k § 222 odst.1 tr.zák.,

2. obžalovaní J[redacted] a Z[redacted]

podle § 226 písm.c/ tr.ř. obžaloby krajského prokurátora v Plzni v jejím bodě 5/, podle kterého dne 22.2.1991 v době od 20.00 hod. do 23.00 hod. v [redacted], v [redacted] ulici, poté, co obvinění uvedení pod bodem 4/ obžaloby vytloukli skleněné výplně oken a vyrazili vchodové dveře u domu čp. [redacted], čímž učinili přístupným byt užívaný rodinou B[redacted] J[redacted], vstoupili do tohoto bytu a setrvali v něm po celou dobu, když spoluobvinění ničili zařízení bytu a další věci, přičemž v době, než došlo k násilnému vniknutí do domu čp. [redacted] hlasitě vykřikovali výhrůžky určené obyvatelům domu,

čímž měli spáchat

trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst.1,3 tr.zák. a trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.1 tr.zák.,

3.obžalovaný

V [redacted] H [redacted] PM 21.9.94

nar. [redacted] v [redacted], okr.Klatovy, [redacted], bytem [redacted],

podle § 226 písm.c/ tr.ř. obžaloby krajského prokurátora v Plzni v jejím bodě 7/, podle kterého dne 23.2.1991 kolem 20.00 hod. v [redacted], okres Domažlice, bez svolení oprávněné osoby vnikl na pozemek u domu čp. [redacted], který obývá rodina V[redacted] Č[redacted] a zde vykřikoval urážlivé výroky proti obyvatelům domu a dalším občanům, kteří se zde ukrývali z obavy, aby nebyli stejně jako dne 22.2.1991 napadeni, přičemž po útěku těchto občanů z domu je se spoluobžalovanými honil po obci, čímž značně narušil veřejný pořádek,

čímž měl spáchat

trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst.1,3 tr.zák. a trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.1 tr.zák.,

4.obžalovaný H[redacted]

podle § 226 písm.b/ tr.tř. obžaloby krajského prokurátora v Plzni v jejím bodě 8/, podle kterého dne 23.2.1991 kolem 19,30 hod. osobním automobilem tovární značky VAZ 2103 [redacted] společně se spoluobžalovanými J[redacted] a Z[redacted], kteří použili svá vozidla, přepravil obviněné uvedené pod body 6 a 7) obžaloby z [redacted] do obce [redacted], ačkoliv mu bylo známo, že tito obvinění mají v úmyslu v [redacted] fyzicky napadnout příslušníky rodiny B[redacted] J[redacted] a jeho příbuzné, kteří se v [redacted] chtěli ukrýt po tom, co byli dne 22.2.1991 fyzicky napadeni v [redacted], aby se tak vyhnuli dalším útokům zaměřeným proti nim, přičemž obžalovanému H[redacted] byl znám způsob provedení útoku ze dne 22.2.1991 a jeho následky,

čímž měl spáchat

pomoc k trestnému činu výtržnictví podle § 10 odst.1 písm.c) tr.zák. k § 202 odst.1 tr.zák.

Odůvodnění

Povaha i rozsah projednávané trestné činnosti jsou natolik neobvyklé, že se nemohly nepromítnout i do struktury odůvodnění tohoto rozsudku, zejména za situace, kdy soud v mnoha směrech došel k závěrům odlišným od názoru prezentovaného v obžalobě, což se promítlo jednak do změn skutkových okolností, jednak do pominutí určitého jednání u některých obžalovaných a především do několika zprošťujících výroků. Proto ve snaze postihnout časovou posloupnost, jakož i ozřejmit motivaci celého jednání, začíná tento rozsudek vylíčením skutkového děje týkajícího se zprošťujícího výroku.

Z důkazů provedených v hlavním líčení bylo zjištěno, že v [redacted] žije několik romských rodin, přičemž problémy jsou takřka výhradně s jednáním příslušníků rodiny B[redacted] J[redacted]. Ti svým chováním a jednáním opakovaně narušovali veřejný pořádek,což se projevovalo ve vzrůstající averzi spoluobčanů. Tento neutěšený stav prokazují jednak opisy rejstříku trestů jednotlivých příslušníků rodiny, včetně zemřelého E[redacted] B[redacted] ml., stejně tak i zpráva o pověsti zmíněné rodiny na č.l.1646-1647, jakož i vyjádření ředitele Okresního ředitelství policie ČR v [redacted] v rámci jeho svědecké výpovědi v hlavním líčení. Bohužel,zpráva policie na č.l.2846-2848 a nově vyžádané opisy rejstříků trestů příslušníků této rodiny, nasvědčují tomu, že situace se od doby, kdy mělo dojít k projednávané trestné činnosti, do současné doby, výrazně nezlepšila.

Dne 21.2.1991 ve večerních hodinách došlo ke konfliktu mezi obžalovanými B[redacted] a Š[redacted] na straně jedné a poškozeným V[redacted] J[redacted] na straně druhé. Tomuto konfliktu bezprostředně předcházelo to, že poškozený si přivlastnil při odchodu z diskotéky bundu z majetku obžalovaného B[redacted]. Na ulici byl obžalovanými dostižen a bundu dobrovolně vrátil, vzápětí však ohrožoval obžalované a zaútočil na ně nožem. Obžalovaný B[redacted] jej jednou nebo

dvakrát udeřil rukou, a to v době, kdy poškozený ještě pořád držel nůž. Za pomoci obžalovaného Š[redacted], který poškozeného odzbrojil, když nejméně jednou svou hlavou udeřil do hlavy poškozeného až spadl na zem, se oba obžalovaní útoku ubránili. Části incidentu byli přítomni obžalovaní K[redacted] a A[redacted], část jednání pozorovali i svědci K[redacted] (č.l.1213-1215, 2395-2397). Vrácení bundy poškozeným obžalovanému B[redacted], které bylo zcela dobrovolné, viděl i svědek J.K[redacted] (č.l.1248-1249,2384). Kolem půlnoci svědek B[redacted], který bydlí ve V[redacted] ulici, byl vyrušen hlukem zvenku. Proto vyhlédl z okna a viděl na vzdálenost asi patnácti metrů dvě postavy, které kopaly do člověka. V okolí konfliktu zpozoroval ještě nejméně tři další osoby. Nikoho z pachatelů však nepoznal. Telefonicky věc oznámil na policii, po skončení konfliktu vyšel ven a snažil se navázat kontakt s obětí, kterou byl poškozený V[redacted] J[redacted]. Tento svědek následně přivolal rychlou lékařskou pomoc.Poškozený V[redacted] J[redacted] utrpěl poranění uvedená ve zprošťujícím výroku tohoto rozsudku pod bodem 1/. Ani svědku B[redacted], ani zdravotní sestře B[redacted] či ošetřujícímu lékaři MUDr.[redacted] nesdělil, kdo byl pachatelem jeho napadení.

Oba obžalovaní byli k věci vyslechnuti poprvé až v hlavním líčení, kde uváděli skutečnosti, z nichž vycházel soud při vylíčení skutkového děje. Jejich tvrzení byla podporována výpověďmi spoluobžalovaných A[redacted] a především K[redacted], skutečnost, že poškozený V[redacted] J[redacted] proti nim použil nůž, potvrzoval již zmíněný svědek K[redacted]. Zranění poškozeného bylo objektivně prokázáno jednak lékařskými zprávami, především však znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství doplněným osobním výslechem znalce v hlavním líčení. Poškozený V[redacted] J[redacted] po poučení o právu odmítnout výpověď z důvodu § 100 odst.2 tr.ř. v hlavním líčení, tohoto práva využil a odmítl ve věci vypovídat. Ve smyslu § 211 odst.3 tr.ř. je tedy nepoužitelná jeho předchozí výpověď z přípravného řízení. Za této situace musel soud konstatovat, že dokazování v hlavním líčení nevyvrátilo obhajobu obžalovaných. Prokurátor podal důvodně obžalobu s tím, že se opíral o svědeckou výpověď poškozeného a výpověď obžalovaného H[redacted]. Ten ve svých postup-

ných výpovědích v přípravném řízení opakovaně usvědčoval obžalované Š[redacted] a B[redacted], v jedné ze svých výpovědí však usvědčoval i další osoby, a to konkrétně obžalované K[redacted], A[redacted] i S[redacted]. Na tomto setrval obžalovaný H[redacted] i při konfrontaci s obžalovaným A[redacted]. V hlavním líčení však obžalovaný H[redacted] své tvrzení pozměnil v tom směru, že poškozeného mlátili obžalovaní B[redacted] a zřejmě i Š[redacted], bezpečně však ví pouze to, že cikána mlátil obžalovaný B[redacted]. Incidentu byli přítomni i obžalovaní A[redacted], K[redacted] a S[redacted]. Na této výpovědi setrvával tento obžalovaný i poté, co se k věci vyjádřili obžalovaní B[redacted] a Š[redacted]. Výpověď tohoto obžalovaného je však zcela v rozporu se všemi ostatními dostupnými důkazy. Navíc po pokusu o konfrontaci s obžalovanými B[redacted] a Š[redacted] v hlavním líčení obžalovaný H[redacted] naprosto změnil svoje tvrzení v tom směru, že žádné napadení neviděl.Prokurátor se při podání obžaloby opíral kromě výpovědi obžalovaného H[redacted] a již zmíněné, dnes nepoužitelné výpovědi poškozeného, i o svědeckou výpověď svědka E[redacted] B[redacted] st. Ten v přípravném řízení usvědčoval obžalované B[redacted] a Š[redacted] a uváděl, že on sám byl v průběhu tohoto konfliktu napaden i dalším obžalovaným, kterého označil jako obžalovaného A[redacted]. V hlavním líčení však vypovídal natolik rozporně, že musel být opakovaně poučován o následcích křivé výpovědi. Rozpory mezi svými výpověďmi nedokázal logicky vysvětlit. Přesto v hlavním líčení setrvával na tom, že to byli obžalovaní B[redacted] a Š[redacted], kdo poškozeného napadli a to i kopáním do těla a hlavy. Soud tedy došel k závěru, že za této důkazní situace, kdy výpovědi obžalovaného H[redacted] a svědka B[redacted] jsou v naprostém rozporu s výpověďmi účastníků konfliktu i dalších přítomných osob, nelze uznat obžalované Š[redacted] a B[redacted] vinnými ve smyslu obžaloby. Pro takový závěr neexistuje jediný přímý hodnověrný důkaz a důkazy nepřímé připouštějí i možnost, byť vysoce nepravděpodobnou, že poškozený byl napaden opakovaně, přičemž utrpěné zranění je následkem druhého napadení, které mu způsobili neznámí pachatelé. Důkazní situace byla o to složitější, že kromě výpovědi náhodného diváka a zdravotníků B[redacted], B[redacted] a H[redacted], vypovídalu ve věci zainteresované osoby. Proto soud v pochybnostech rozhodl ve prospěch obou obžalovaných a zprostil je viny

s tím, že není prokázáno ve smyslu § 226 písm.c/ tr.ř., že oni byli pachateli projednávaného trestného činu. V této souvislosti je třeba podotknout, že nelze naprosto akceptovat obhajobu obou obžalovaných učiněnou v tom směru, že i v případě, že by způsobili objektivně zjištěná poranění poškozeného, šlo by z jejich strany pouze o nutnou obranu ve smyslu § 13 tr.zák. Z výpovědi svědka B[redacted] je prokázáno, že poškozený byl napadán ještě v době, kdy už nebyl schopen útočit, neboť byl na zemi. V takovém případě by šlo o prolomení nutné obrany, protože obrana obžalovaných by byla zřejmě nepřiměřená, navíc by nešlo o situaci, kdy by tito odvraceli přímo hrozící nebo ještě trvající útok na své osoby.

Výše popsaný konflikt bezprostředně předcházel další závažnější projednávané trestné činnosti. Dne 22.2.1991 v podvečerních hodinách se po [redacted] začala šířit zpráva, že občané romského původu chystají odvetu za výše uvedené jednání. Mezi obžalovanými a dalšími osobami, které se nacházely ve [redacted] vznikla myšlenka, že by se měli nějakým způsobem společně bránit, přičemž došli k zcela zcestnému názoru, že nejlepší obranou je útok. Rozhodli se tedy provést nějaký zákrok, na základě kterého by znemožnili občanům romského původu pocházejícím z rodiny J[redacted] a B[redacted], pokračovat v jejich napadání občanů majoritní společnosti. Přitom se nemělo jednat o útok proti Romům jako takovým. Rodina J[redacted] a B[redacted] byla natolik konfliktní,že bezprostřední pohnutkou jednání obžalovaných nebyla odlišná barva pleti, ale právě agresivita příslušníků této rodiny projevující se ve vztahu k spoluobčanům. Akce byla namířena především proti E[redacted] B[redacted] mladšímu a J[redacted] J[redacted], jakožto nejagresivnějším členům zmíněné rodiny. Část osazenstva, která byla v baru [redacted] v podvečerních hodinách odešla do [redacted] ulice do domu čp.[redacted], kde má byt A[redacted] Z[redacted], matka E[redacted] B[redacted] ml. U této ženy hledali právě E[redacted] B[redacted] ml., ale i další členy rodiny J[redacted]. V té době byla v tomto bytě na návštěvě svědkyně J[redacted] S[redacted], která oznámila, co se děje,na policii (č.l.1332-1333).Nezávisle na této svědkyni oznámila věc policii i svědkyně I[redacted] P[redacted], která šla náhodně okolo domu v [redacted] ulici, potkala skupinu obža-

lovaných a byla informována o tom, kam a za jakým účelem jdou (č.l.1280-1281). Na místo se dostavila dvě služební vozidla policie s hlídkami ve složení nadporučík A[redacted], nstržm.P[redacted], nstržm.P[redacted], vojín H[redacted], vojín L[redacted] a vojín M[redacted] (č.l.2250). Na místo se dostavil i zástupce náčelníka OOVB Klatovy svědek J[redacted] K[redacted]. V té době nedocházelo k žádnému napadení, skupina mladíků stála před domem. Po výzvě se rozešli. Větší část z nich se vrátila zpět do Besedy. Po rozchodu této skupinky se u domu objevil svědek J[redacted] J[redacted], který řekl, že všechny příbuzné vezme k sobě do bytu v [redacted] - [redacted] č.[redacted]. Svědecké výpovědi ohledně toho, jak se svědek J[redacted] J[redacted] dostal do [redacted] ulice,se různí. Nejpravděpodobnější však zůstává verze, že tam byl přivezen jedním z vozidel VB. Přesun Romů z [redacted] do [redacted] ulice byl prováděn pod policejní ochranou. Vepředu jelo vozidlo VB se svědky K[redacted], P[redacted] a P[redacted], za nimi šli svědci E[redacted] B[redacted] st., J[redacted] J[redacted], E[redacted] B[redacted] ml., J[redacted] Č[redacted] a A[redacted] F[redacted]. Za posledně uvedenými jelo služební vozidlo nadporučíka A[redacted], v kterém jela svědkyně Z[redacted] sdítětem. Mezi tím kolem 19.30 hod. do Besedy přiběhl obžalovaný H[redacted] a sdělil, že byl pronásledován občany romského původu. Na základě tohoto sdělení část přítomných se zvedla a vyšla ven na náměstí. V té době už byla většina přítomných ozbrojena různými holemi a nunčaky. Část obžalovaných, mezi kterými byli obžalovaní B[redacted], H[redacted], N[redacted] a V[redacted], společně s dalšími nezjištěnými osobami se za občany romského původu rozběhla, svědek J[redacted] Č[redacted] byl pronásledován až k budově ČSD, byl dostižen a nezjištěnými pachateli zmlácen, přičemž utrpěl v důsledku napadání tyčemi, či násadami od krumpáčů, zhmoždění levé spánkové krajiny hlavy, drobné oděrky v obličeji a na horních končetinách, krevní podlitinu velikosti dlaně na pravé paži, zhmoždění pravé lopatkové krajiny zad, krevní podlitinu jako dvě menší dlaně na levé paži, pruhovitý krevní výron na zadní ploše levého stehna délky 120 milimetrů a další, jdoucí příčně přes levé lýtko, a nevelké krevní podlitiny a zhmoždění měkkých tkání kolem zevních kotníků nohou a v přilehlých částech chodidel (č.l.287-298). Poškozený A[redacted] F[redacted] byl v podnapilém stavu,

opozdil se a na mostě poblíž budovy OVS upadl. Vzápětí byl dostižen skupinou útočníků, mezi kterými byl i obžalovaný V[redacted]. Ten nejméně jednou udeřil poškozeného nunčaky do přesně nezjištěné části těla, obžalovaný H[redacted] se k ležícímu poškozenému vracel, když předtím pronásledoval jiného Roma a poškozeného nejméně jednou kopl do přesně nezjištěné části jeho těla. V důsledku napadení obžalovanými H[redacted] a V[redacted] a dalšími nezjištěnými pachateli utrpěl poškozený F[redacted] poranění specifikované pod bodem I/ odsuzujícího výroku tohoto rozsudku.Tato poranění si vyžádala hospitalizaci do 26.2.1991 a následné léčení ambulantní, přičemž útokem v důsledku užití velké zraňující síly,a to jak při úderech podlouhlými předměty,tak při kopání, hrozilo poškozenému nebezpečí vážnějších poranění,eventuelně i smrti. Ostatním napadeným Romům se podařilo ukrýt v domě čp.[redacted] v [redacted] ulici.

Obžalovaný H[redacted] byl k tomuto jednání opakovaně vyslýchán již v přípravném řízení. Soud je toho názoru, že je třeba první výpovědi tohoto obžalovaného na č.l.569-578 hodnotit s přihlédnutím k tomu, že šlo ještě o výpovědi před vznesením obvinění pro trestný čin ublížení na zdraví. Přesto jsou tyto výpovědi použitelné, neboť celé jednání v [redacted] je třeba hodnotit jako jediný skutek spočívající ve výtržnickém jednání. Obžalovaný H[redacted] nejprve na policii uváděl, že viděl, jak poškozený F[redacted] byl mlácen obžalovanými Š[redacted], B[redacted] a V[redacted]. Při další výpovědi před prokurátorkou odkázal na správnost této předchozí výpovědi a připustil, že se souhlasem přítomného policisty do ležícího cikána kopl. V další výpovědi na č.l.584 upřesnil svoji výpověď v tom směru, že poškozený Rom ležel na mostě, mlátil do něj V[redacted],a to buď klackem nebo nunčaky, dále B[redacted] nunčaky a ještě další dva. Po předložení fotografií označil jako dalšího z pachatelů obžalovaného B[redacted] a N[redacted]. Uváděl, že mu připadalo, že nejvíce mlátil poškozeného obžalovaný B[redacted]. On sám si do poškozeného kopnul po předchozím souhlasu přítomného policisty (č.l.585). Při další výpovědi pozměnil poněkud svoji obhajobu v tom směru, že neměl v úmyslu poškozenému způsobit těžkou újmu na zdraví, pokud ho kopl,bylo to pouze do ramene případně do paže, čímž žádná těž-

ká újma vzniknout nemohla. Toto jeho tvrzení je v rozporu s předchozím tvrzením, že poškozeného kopl do obličeje. Při konfrontaci s obžalovaným N[redacted] obžalovaný H[redacted] nadále doznával, že do ležícího poškozeného si kopnul a usvědčoval spoluobžalovaného N[redacted], že do cikána si také ještě předtím praštil (č.l.892-895). Při konfrontaci se svědkem A[redacted] uvedl, že tento svědek není ten policista, který mu povolil kopnutí. V hlavním líčení se tento obžalovaný nechtěl k bodu 3/ obžaloby, tedy ke shora uvedenému jednání specifikovanému pod bodem 1/ výroku tohoto rozsudku,vyjadřovat. K dotazu obhájce uváděl, že skutečně kopl do cikána se souhlasem policisty v uniformě. Hodnost si nepamatoval. K dalším dotazům obhájců uvedl, že na most přišel v době, kdy už cikán ležel. U něho byli obžalovaní V[redacted], B[redacted] a N[redacted]. On kolem nich proběhl, pak se vrátil a cikána nakopl (č.l.2101). Na svém stanovisku setrval tento obžalovaný i po výpovědi obžalovaného B[redacted] v hlavním líčení (č.l.2363), stejně tak i po výpovědi svědka P[redacted] na č.l. 2488. K výpovědi obžalovaného Š[redacted] v hlavním líčení se obžalovaný H[redacted] nechtěl vyjadřovat. Obžalovaný H[redacted] odmítl konfrontaci se spoluobžalovanými B[redacted] a Š[redacted] v hlavním líčení a naprosto změnil svoje stanovisko v tom směru, že si není v ničem jistý ohledně toho, jak se obžalovaný B[redacted] podílel na žalované trestné činnosti. Vysvětlil to tím, že v přípravném řízení vypovídal pod určitým ovlivněním ze strany policie a pokud v jeho neprospěch uváděl obdobné skutečnosti i v hlavním líčení, bylo to proto, že byl v určité depresi. Toto svoje vyjádření vztáhl i na skutečnosti týkající se obžalovaného Š[redacted] (č.l.2587). K opakovanému dotazu navíc uvedl, že není schopen obžalovaným Š[redacted] a B[redacted] lhát do očí. Tato jeho změna stanoviska ve vztahu k oběma spoluobžalovaným se podle jeho tvrzení týká celé projednávané trestné činnosti (č.l.2589). Rovněž obžalovaný V[redacted] byl k tomuto skutku podrobně a opakovaně vyslýchán v přípravném řízení. Při výpovědi na č.l.804 tento obžalovaný uvedl, že jeden z cikánů upadl na zem na mostě a byl zbit dalšími členy jejich skupiny. Nemohl se konkrétně vyjádřit k tomu, kdo z ostatních poškozeného napadl, doznával však, že on sám jej uhodil přes nohy nunčaky. To připouštěl i při další výpo-

vědi na policii, když nemohl určit, do jaké části těla poškozeného udeřil. Uváděl však, že ví, že do poškozeného si "praštili" obžalovaný Š[redacted], K[redacted], B[redacted] a N[redacted] a uvádí podrobnosti ohledně toho, jakými zbraněmi (č.l.83). Při další výpovědi pozměnil svoji obhajobu v tom směru, že nemůže uvést, kam poškozeného udeřil, praštil ho jednou nunčakou, když kolem něj probíhal. V té době už poškozený ležel na mostě a částečně byl opřený o zábradlí mostu. K dotazu vyšetřovatele uvedl, že viděl,že poškozený byl udeřen obžalovanými Š[redacted], B[redacted], B[redacted], N[redacted] a K[redacted]. Přitom popisuje průběh, jakým způsobem se tito obžalovaní na útoku podíleli. Při následných konfrontacích se spoluobžalovanými však své stanovisko změnil. Obžalovanému N[redacted] do očí uvedl, že on sám ho přímo neviděl poškozeného udeřit, pouze o tom slyšel. Pokud jde o činnost obžalovaného K[redacted] na mostě, při konfrontaci s tímto obžalovaným obžalovaný V[redacted] uvedl, že se pouze domníval, ale není si jistý, že tento spoluobžalovaný se útoku zúčastnil (č.l.902-903). V hlavním líčení obžalovaný V[redacted] vypověděl, že běžel mezi prvními pronásledovateli společně s obžalovaným Š[redacted], máchl po poškozeném klackem, a asi ho zasáhl. Potom společně s obžalovaným Š[redacted] pokračovali za jiným cikánem, o kterém se domnívali, že je to B[redacted] ml. Toho však nedostihli. Když se vracel, poškozený ležel na mostě na zemi. Okolo něho byl hlouček, v němž obžalovaný V[redacted] viděl spoluobžalované N[redacted], B[redacted] a B[redacted]. Neviděl je však, že by poškozeného mlátili. Při odstraňování rozporů postupem podle § 207 odst.2 tr.ř., obžalovaný V[redacted] uváděl, že se se spoluobžalovanými dopředu domluvili, že na sebe vezmou každý vinu tak, aby věc nešla vyšetřit (č.l.2104, 2108). Po výpovědích spoluobžalovaných v hlavním líčení obžalovaný V[redacted] trval na svém, a to i po výpovědi obžalovaných B[redacted] a Š[redacted] (č.l.2363, 2372). S časovým odstupem několika měsíců však při konfrontaci s těmito posledně jmenovanými obžalovanými obžalovaný V[redacted] naprosto změnil svoje tvrzení. Uvedl, že ani neví, zda obžalovaného B[redacted] viděl u poškozeného F[redacted], rovněž obžalovaného Š[redacted] neviděl, že by poškozeného udeřil. Na žádost předsedy senátu vysvětlil rozpory ve svých výpovědích tím, že usvědčoval spoluobžalované B[redacted] a Š[redacted] proto, že myslel, že

ti po svém útěku za hranice nebudou zadrženi (č.1.2577-2579).Obžalovaný B[redacted] trval opakovaně na tom, že poškozeného neudeřil, v přípravném řízení ještě před vznesením obvinění pro trestný čin ublížení na zdraví vypověděl, že než k cikánovi doběhl, tlouklo ho pět kluků klacky, přitom nevěděl konkrétně kdo to byl. Na tom setrval i při konfrontaci s obžalovaným V[redacted]. Obžalovaný B[redacted] v přípravném řízení uvedl, že jenom viděl, že na mostě padl cikán a kdo běžel kolem, dal mu ránu (č.1.533). V hlavním líčení souhlasil se svojí původní výpovědí. Obžalovaný N[redacted] v přípravném řízení nejprve uváděl, že viděl u mostu ležet nějakého cikána, neviděl však, že by ho někdo napadnul (č.1.715). Při další výpovědi upřesnil, že u zraněného na mostě byli policisté, mezi nimi i voják základní služby posilující hlídku,a to konkrétně vojín M[redacted]. Ten měl obžalovaným říci, že s nimi souhlasí a aby přišli,až oni tam nebudou. Jinak uváděl, že on sám pronásledoval jiného cikána. Při konfrontaci s obžalovaným H[redacted] byl tímto usvědčován, sám však trval na své výpovědi. Stejně tak i při konfrontaci s obžalovaným V[redacted]. Na své obhajobě setrval tento obžalovaný i v hlavním líčení (č.1.2086). Svoji výpověď nezměnil ani po seznámení s výpověďmi spoluobžalovaných (č.1.2088, 2110, 2190). Přitom poukazoval na krátkozrakost spoluobžalovaného V[redacted], kterou tento sám připouštěl. Obžalovaný N[redacted] setrvával na svém stanovisku ohledně předchozího souhlasu policistů i při konfrontaci se svědkem M[redacted] (č.1.2465). Ve věci byli vyslýcháni i další spoluobžalovaní, jejichž trestná činnost byla projednávana ve společném řízení, aniž by jim bylo kladeno za vinu napadení poškozeného F[redacted]. Obžalovaný Š[redacted] byl vyslechnut pouze v hlavním líčení, kde uvedl, že přijel později, neviděl nikoho ležet, nikoho nenapadl a na svém trval i po seznámení s výpovědí obžalovaných H[redacted], V[redacted] a při konfrontaci s obžalovaným V[redacted]. Jeho výpověď potvrzoval i obžalovaný B[redacted]. Obžalovaný H[redacted] (č.1.546, 550, 916, 2118) neuvedl k této věci nic konkrétního. Stejně tak obžalovaný N[redacted] (č.1.707, 710, 2158 a 2160). Obžalovaný Š[redacted] uvedl pouze to, že viděl někoho ležet na mostě a vedle stálo policejní vozidlo (č.1.777, 2112). Podobně vypovídal i obžalovaný W[redacted]

[redacted] v přípravném řízení na č.l.842 a 849, v hlavním líčení tento obžalovaný odmítl vypovídat a odkázal na své předchozí výpovědi. Ty byly přečteny postupem podle § 207 odst.2 tr.ř. Obžalovaný K[redacted] opakovaně tvrdil, že on sám nikoho neudeřil, ani neviděl nikoho mlátit, viděl pouze ležícího člověka na mostě, při dodatku své výpovědi uvedl, že u něho už někdo stál (č.l.674, 2082, 2083, 2084-5). Bez zajímavosti nejsou výpovědi spoluobžalovaných mladistvého H[redacted] a S[redacted]. Mladistvý obžalovaný v přípravném řízení vypověděl, že společně s obžalovaným K[redacted] se pustil do pronásledování cikána, kterého považoval za E[redacted] B[redacted]. Ten se jim však někde schoval. Když se vraceli k mostu, viděli ležet jednoho z cikánů, kolem kterého byl hlouček kluků, mezi nimi byli i obžalovaní V[redacted] a H[redacted] a ještě asi pět dalších. Později se měl dozvědět od spoluobžalovaných, se kterými jel v osobním automobilu (Š[redacted], W[redacted] a N[redacted]), že "H[redacted] je vůl, protože kopnul ležícího cikána nohou do obličeje před příslušníky VB" (č.l.559-560). V hlavním líčení mladistvý obžalovaný vypověděl,že cikán ležel a nikdo u něho nestál. Při pokusu o odstranění rozporů postupem podle § 207 odst.2 tr.ř. uvedl, že už si na událost nepamatuje. Obžalovaný S[redacted] v přípravném řízení vypověděl, že jeden z cikánů upadl sám na mostě. On okolo něho probíhal, protože pronásledoval další cikány. V té době okolo ležícího stáli asi čtyři kluci z jejich party, nebyl schopen je konkretizovat. Nevěděl, jestli ho tloukli. Při další výpovědi uvedl, že mezi přítomnými okolo ležícího poškozeného stál i obžalovaný N[redacted], všichni byli skloněni a poškozeného mlátili (č.l.763). V hlavním líčení obžalovaný S[redacted] uvedl, že běžel jenom okolo, viděl cikána ležet, zrovna v té době přijížděla policie. Okolo cikána byl hlouček lidí, asi pět, nemůže se vyjádřit k tomu, co dělali. K dotazu předsedy senátu, zda poznal někoho z hloučku, tento obžalovaný uvedl, že už si na to nepamatuje, mělo by to být však uvedeno v původní výpovědi. Po jejím předestření označil svoje předchozí údaje ve výpovědi na policii za pravdivé. K následnému dotazu uvedl, že obžalovaného N[redacted] poznal podle bundy. Nepamatoval si, zda útočníci měli něco v rukou a kam cikána mlátili. K dotazu obžalovaného N[redacted] však uvedl, že

tohoto obžalovaného přímo udeřit neviděl. Po opětovném předestření výpovědi z přípravného řízení obžalovaný S[redacted] uvedl, že někdo z toho hloučku poškozeného mlátil, ale neřekl a ani neviděl, že by to byl přímo obžalovaný N[redacted].

Důkazní situace v tomto případě stejně jako v celé projednávané trestné činnosti byla značně složitá. Soud neměl k dispozici dostatek svědeckých výpovědí a u vyslechnutých svědků nemohl pominout tu skutečnost, že je nelze považovat za nezaujaté. Podstata dokazování tedy spočívala především v odstraňování rozporů mezi výpověďmi obžalovaných, přičemž soud musel bedlivě hodnotit jednotlivé výpovědi a jednotlivé dílčí i podstatné rozpory právě z toho hlediska, že všichni obžalovaní se mohou hájit způsobem, jaký uznají sami za vhodný. Lze konstatovat, a to neplatí pouze k bodu 1/ odsuzujícího výroku, že obžalovaní této možnosti patřičně využívali. To se projevilo v častých změnách výpovědí. Lékařskými zprávami na č.l.285, 287-8 a znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství doplněným výslechem znalce v hlavním líčení, jsou bezpečně a objektivně prokázána poranění, která utrpěli svědek Č[redacted] a poškozený A[redacted] F[redacted]. Ze znaleckého posudku je mimo veškerou pochybnost zjištěna závažnost způsobeného poranění i mechanismus jeho vzniku, jakož i reálné nebezpečí, které při takovém napadení poškozenému hrozilo. To se promítlo v použité právní kvalifikaci. Soud měl k dispozici i vyšetřovací pokusy s příslušnou fotodokumentací na č.l.969-975, 976-994. Soud provedl i obsáhlé dokazování výslechy svědků. Z těch však nikdo, ani poškozený, ani přítomní policisté a vojáci základní služby, ani ostatní pronásledovaní Romové neusvědčovali ze spáchání trestného činu konkrétního pachatele. Poškozený F[redacted] sám útočníky nepoznal a ani se nesvěřil policistům nebo zdravotníkům. Za této situace je zřejmé, že rozhodování o vině vychází toliko z výpovědí samotných obžalovaných. Obžalovaní K[redacted] a B[redacted] byli původně usvědčováni pouze výpověďmi obžalovanéhO V[redacted] z přípravného řízení. Ten však postupně svoje výpovědi odvolal a za absence dalších důkazů už prokurátor ani tyto obžalované nežaloval. Podobná důkazní nouze je i ve vztahu k obžalovaným N[redacted] a B[redacted]. Je na místě uvést, a to nejen se zřetelem k tomuto jednání, ale k celé

projednávané trestné činnosti, že soud vycházel z určitého hlediska při hodnocení hodnověrnosti jednotlivých obžalovaných. Obžalovaní V[redacted] a H[redacted] jsou pro časté opakované a někdy až neuvěřitelné změny svých výpovědí považováni za naprosto nevěrohodné. Proto soud došel k závěru, že tam, kde kromě výpovědí těchto obžalovaných nebudou jiné důkazy, nebude možno z jejich tvrzení vycházet jako z hodnověrných. Proto k jejich výpovědím přihlížel pouze za situace, kdy jejich tvrzení jsou podporována i dalšími důkazy, především výpověďmi dalších obžalovaných. Obžalovaní B[redacted] a N[redacted] byli usvědčováni pouze původními výpověďmi obžalovaných V[redacted] a H[redacted]. Ve vztahu k obžalovanému N[redacted] lému byly tyto usvědčující důkazy nepřímo podporovány pouze výpovědí obžalovaného S[redacted], který však v hlavním líčení upřesnil svoje tvrzení v tom směru, že bezpečně si je jistý pouze přítomností obžalovaného N[redacted] u poškozeného. Jde tedy právě o takovou situaci, kdy osamocené a postupně odvolané výpovědi obžalovaných V[redacted] a H[redacted], jako usvědčující důkazy nestačí. Obžalovaný B[redacted] se k tomuto jednání doznal pouze ojediněle při výslechu na č.l.527, kde připustil, že každý, kdo běžel okolo poškozeného,ho udeřil, on sám nevěděl, zda ho kopnul, či praštil násadou a ani kam. Od té doby však svoji vinu popírá, navíc při hodnocení důkazů soud musel přihlédnout i k tomu, že výslech,v jehož rámci se tento obžalovaný částečně doznal, byl učiněn před formálním zahájení trestního stíhání ohledně trestného činu ublížení na zdraví ve vztahu k bodu 3/ obžaloby. Navíc obžalovaný B[redacted] pouze připouštěl možnost, že se zúčastnil napadení. Od té doby však s naprostou jistotou svoji účast popírá a kromě výpovědí obžalovaných V[redacted] a H[redacted], které byly v posledním stádiu odvolány, proti němu není další důkaz. Podobná situace je i ve vztahu k obžalovanému N[redacted], který rovněž popírá napadení poškozeného F[redacted] a výpovědi spoluobžalovaných H[redacted] a V[redacted] jsou jako usvědčující důkazy nedostačující. Soud obžalované N[redacted] a B[redacted] nezprostil viny, neboť celé jednání v [redacted] je třeba považovat za jediný skutek výtržnické povahy. Proto jejich účast na napadení poškozeného F[redacted] toliko pominul. Odlišná situace je ve vztahu k obžalovaným V[redacted] a H[redacted]. Obháj-

ce obžalovaného H[redacted] v závěrečném návrhu poukazuje na to, že obhajoba obžalovaného vyvrácena nebyla, takže je prokázáno pouze to, že poškozeného jednou kopl, a to ve fázi, kdy u něho již stál příslušník policie a na celou věc se díval. Poukazuje především na stanovisko poškozeného, který si v hlavním líčení na věc již nevzpomínal a jeho výpověď z přípravného řízení nebyla použitelná, neboť byl vyslechnut před zahájením trestního stíhání. Za této situace je toho názoru, že úvahy soudních znalců o tom, jaká újma poškozenému hrozila, nejsou ve vztahu k obžalovanému H[redacted] použitelné, protože víc jak jedno kopnutí do poškozeného ze strany obžalovaného H[redacted] není prokázáno. Proto nelze tvrdit, že by pouze jedním kopnutím, když poškozený byl napaden ještě dalšími spoluobžalovanými, jejichž jednání není v časové souvislosti s kopnutím obžalovaného H[redacted], mohla mu být způsobena tak vážná újma na zdraví. Proto požadoval obhájce zproštění obžalovaného H[redacted]. S takovým názorem lze souhlasit pouze do určité míry. Je nepochybné, že jak obžalovaný H[redacted], tak obžalovaný V[redacted] byli uznáni vinnými na podkladě vlastních doznání. To se projevilo také v tom, že soud vycházel z jejich tvrzení, která byla pro ně nejpříznivější. Naproti tomu je nepochybné, že celé jednání se odehrávalo ve spolupachatelství s dalšími nezjištěnými osobami. Za takové situace každý dílčí útok každého z útočníků bránil poškozenému v aktivní obraně proti nebezpečí hrozícímu ze strany dalších útočníků. To se vztahuje plně především na obžalovaného V[redacted]. Není proto rozhodné, kdo, kam a kolikrát poškozeného udeřil. Pokud jde o obžalovaného H[redacted], vzal soud za prokázané skutečně jenom jediné kopnutí do přesně nezjištěného místa na těle poškozeného. Soud je však toho názoru, že toto jednání bylo ještě v časové souvislosti s jednáním ostatních spolupachatelů, když obžalovaný H[redacted] kopl do ležícího poškozeného, přičemž musel být srozuměn, že ten je v takovém stavu, že takové kopnutí mu může způsobit i závažné poranění. To, že spolupachatelé odpovídají ve smyslu § 9 odst.2 tr.zák. za celý následek, se promítlo i do použité právní kvalifikace.

Shora uvedeným jednáním pod bodem 1/ odsuzujícího výroku

tohoto rozsudku obžalovaní H[redacted] a V[redacted] spáchali trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.1 tr.zák. účinného v době spáchání, neboť se dopustili veřejně - před více než dvěma dalšími přítomnými osobami a na místě veřejnosti přístupném - veřejném prostranství - výtržnosti.Za výtržnost je třeba považovat fyzické napadání jiné osoby. Přitom šlo o dílčí útok v rámci jediného pokračujícího trestného činu, jak bude blíže specifikováno v další části rozsudku. Zároveň oba tito obžalovaní spáchali pokus trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst.1 tr.zák. k § 222 odst.1 tr.zák., neboť se dopustili jednání nebezpečného pro společnost, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně způsobili těžkou újmu na zdraví v úmyslu takový trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo. Takového jednání se dopustili oba obžalovaní ve spolupachatelství ve smyslu již uvedeného § 9 odst.2 tr.zák. společným jednáním ve společném úmyslu, přičemž jejich jednání navazovalo i na jednání dalších nezjištěných spolupachatelů. Proto také oba obžalovaní odpovídají za celý následek, tedy za způsobená objektivně prokázaná poranění poškozeného, jakož i za situaci, do které ho svým jednáním v rámci útoku více osob přivedli. Touto situací bylo reálné nebezpečí způsobení těžké újmy na zdraví ve smyslu § 89 odst.7 tr.zák. Oba obžalovaní se takovéhoto jednání dopustili v úmyslu nepřímém, když věděli, že svým jednáním mohou takovou vážnou poruchu zdraví způsobit a pro případ, že ji způsobí, byli s tím srozuměni. Podle závěru soudního znalce z oboru soudního lékařství neutrpěl poškozený F[redacted] těžké zranění, avšak vzhledem k mechanismu způsobení poranění a intenzitě použitého násilí, jakož i použití zbraní a kopání nohou, hrozilo poškozenému reálné nebezpečí poškození životně důležitých orgánů, eventuelně i smrti. Jenom pro úplnost soud dodává, že na trestní odpovědnosti obžalovaného H[redacted] by nic nezměnil ani ten fakt, kdyby se útoku proti poškozenému dopustil s předchozím souhlasem policisty. Všichni vyslýchaní policisté však takovou eventualitu odmítli, takže soud nepovažuje tuto skutečnost za prokázanou.

Po fyzickém útoku proti poškozenému F[redacted] a pronásledování dalších osob romského původu, doběhla část obžalovaných až do [redacted] ulice k domu čp.[redacted], do kterého se uchýlili pronásledovaní občané romského původu. Na místo se opětovně dostavila hlídka policie, ve stejném složení jako v předchozím případě, takže obžalovaní se po domluvě rozešli a vrátili se zpátky do baru. Tam se ovšem domluvili, že by bylo zapotřebí si s rodinou B[redacted] J[redacted] vyřídit účty a domluvili se, že počkají po určitou dobu, než hlídka policie přestane ve městě hlídkovat a potom znovu k domu vyrazí. Přitom se jednotliví obžalovaní vyzbrojovali, přičemž nejméně obžalovaní N[redacted], K[redacted], H[redacted], Š[redacted] a S[redacted] se ozbrojili klacky a tyčemi, které pro jejich vyzbrojení a vyzbrojení dalších obžalovaných přivezl ve svém osobním automobilu zn.Ford Siera obžalovaný Š[redacted]. Kolem 22.00 hod. se k tzv."domu hrůzy" dostavilo třicet až čtyřicet osob, přičemž většina byla přivezena osobními automobily. Obžalovaní B[redacted], B[redacted], H[redacted], mladistvý H[redacted], H[redacted], H[redacted], K[redacted], K[redacted], M[redacted], N[redacted], Š[redacted], Š[redacted], V[redacted], V[redacted] a W[redacted] kameny a dalšími předměty uvedenými ve výroku tohoto rozsudku vytloukli skleněné výplně oken v domě čp.[redacted], pomocí dřevěného trámu se snažili vyrazit vchodové dveře, což se nepodařilo, takže část obžalovaných vnikla do domu rozbitým oknem a zevnitř otevřel vchodové dveře. Tudy vnikli výše uvedení obžalovaní do domu a následně do bytu v přízemí, který užívá jako nájemce B[redacted] J[redacted] a způsobili tam škody popsané ve výroku pod bodem 2/I. Tím způsobili majiteli objektu Bytovému podniku [redacted] škodu ve výši nejméně 10.422,53 Kčs, na věci manželů B[redacted] a H[redacted] J[redacted] poškozením a zničením výše uvedeného movitého majetku škodu nejméně 6.684,- Kčs. V průběhu útoku vhodil obžalovaný Š[redacted] do domu dýmovnici s modrým kouřem a další dýmovnici s červeným kouřem poskytl spoluobžalovanému K[redacted], který ji rovněž vhodil do domu. Obžalovaný Š[redacted] navíc odpálil proti domu osvětlovací raketu 40 ROS, kterou měl ve svém držení již od listopadu 1990, přičemž jde o vojenský imitační výkonový prostředek sloužící k osvětlování cíle, který není schválen pro civilní potřebu

a nelze jej bez povolení držet. Celé jednání probíhalo za pokřiku výhrůžek na adresu J[redacted] J[redacted], E[redacted] B[redacted] ml. a vůbec na adresu romských obyvatelů domu čp. [redacted]. Bylo ukončeno až poté, co nezjištěný pachatel zapálil v bytě šatní skříň a z tohoto ohniska vypukl požár. Potom obžalovaní svého jednání zanechali. Obžalovaní W[redacted], M[redacted] a Š[redacted] se pokoušeli oheň uhasit hasicím přístrojem, což se jim nepodařilo, takže požár byl zlikvidován až přivolanými požárníky. V době napadení byli obyvatelé domu uschováni na půdě a zabarikádováni, přítomni byli svědci E[redacted] B[redacted] st., B[redacted] J[redacted], J[redacted] J[redacted], H[redacted] J[redacted], I[redacted] J[redacted], K[redacted], J[redacted] Č[redacted], nezl.M[redacted] Z[redacted], svědci S[redacted] a S[redacted], svědkyně A[redacted] Z[redacted] tam byla i se svým sedmiměsíčním vnukem. Poškození, především děti, se na půdě dusili kouřem z ohně a použitých dýmovnic, proto museli vyrazit otvor do střechy. Poté, co obžalovaní uvedení pod bodem 2/I výroku umožnili spoluobžalovaným vstup do objektu, vešli bez souhlasu majitele a nájemců bytu do domu a následně do bytu B[redacted] J[redacted], obžalovaní K[redacted], N[redacted], S[redacted] a Š[redacted]. Ti tam setrvali, zatímco jejich spoluobžalovaní ničili zařízení bytu a věci z majetku rodiny J[redacted]. Sami se však nedopouštěli žádného násilí ani proti lidem, ani proti věcem. Jednání všech obžalovaných sledoval větší počet dalších osob stojících v různé vzdálenosti před domem čp. [redacted].

V této souvislosti je třeba připomenout, že jednání obžalovaných probíhalo v době, kdy policie měla opakovaně nahlášeno umístění bomby do kulturního domu Družba, takové oznámení musela opakovaně prověřovat.

I v tomto případě bylo dokazování značně složité, ještě složitější bylo hodnocení provedených důkazů. Soud měl pochopitelně k dispozici protokol o ohledání místa činu včetně náčrtku a příslušné fotodokumentace, odborné vyjádření o požáru a protokol o vydání věci - nunchak na č.l.215 obžalovaným K[redacted].Ve věci byla vyslechnuta řada svědků, především z řad poškozených, dále policisté a náhodní diváci. Ke vzniku požáru se vyjadřovali

i svědci S[redacted],S[redacted] a T[redacted] - požárníci.Svědci B[redacted] a H[redacted] J[redacted] se vyjadřovali i k rozsahu jim způsobené škody. K tomu se vyjadřovali i svědci J[redacted] a I[redacted] J[redacted]. Výše škody způsobené na stavební části domu a bytu byla stanovena soudním znalcem z oboru ekonomiky. Obdobným způsobem byla stanovena i výše škody způsobené již zmíněným poškozeným. Oproti tvrzení poškozených a škodě vyčíslené v obžalobě krajský soud došel k závěru, že bezpečně je prokázáno pouze to, že manželům J[redacted] byla způsobena na movitém majetku škoda nejméně 6.684,- Kčs. Přitom vycházel soud ze znaleckého posudku na č.l.272-277 doplněného výslechem znalce na č.l.2486. Za prokázané bral pouze poškození věcí, které byly znalci předloženy, nebo jejichž zbytky byly popsány při ohledání místa činu. K tomuto závěru vedla soud ta skutečnost, že v důsledku napadení poškození dům opustili, takže nelze vyloučit, že další škodu mohl způsobit někdo jiný, než obžalovaní. Z výpovědi svědků šlo vycházet pouze v tom směru,kdo z obžalovaných se nacházel před domem čp.[redacted]. To se plně týká i výpovědí svědků - poškozených, kteří v rozhodující části útoku vedeného proti domu byli zabarikádováni na půdě. Z tohoto poněkud obecného a zevšeobecňujícího hodnocení všech svědeckých výpovědí se vymykají výpovědi svědků K[redacted] a B[redacted]. K hodnocení jejich výpovědí se soud vrátí až v rámci vypořádání se s obhajobou jednotlivých obžalovaných. Ze shora uvedeného tedy vyplývá, že pokud svědci označili konkrétně některého z obžalovaných, vyjadřovali se k jeho přítomnosti před domem, přičemž nebyli schopni jednoznačně uvést, co konkrétně který z obžalovaných dělal, zda se aktivně zúčastnil útoku proti "domu hrůzy". Soudu tedy nezbylo, než opět při rozhodování o vině vycházet z výpovědí jednotlivých obžalovaných.

Obžalovaný H[redacted] se v hlavním líčení (č.l.2152-3) k trestné činnosti doznal s tím, že házel kameny, dovnitř domu však vnikl otevřeným vchodem a nic tam nerozbíjel. Za přesnější však považoval svoji původní výpověď. V rámci své výpovědi v přípravném řízení doznával i rozbití dvou oken. Je usvědčován výpověďmi spoluobžalovaných H[redacted], K[redacted], M[redacted], P[redacted], K[redacted], N[redacted],

V[redacted] a V[redacted], přičemž jde především o jejich podrobnější výpovědi z přípravného řízení. Na svoji obhajobu tento obžalovaný neuvedl nic, co by ho zbavilo trestní odpovědnosti.

Obžalovaný K[redacted] se v hlavním líčení doznal, že se zapojil do rozbíjení oken, uvnitř domu on sám rozbil jedny dveře. V podrobnostech odkázal na své výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že v domě se zdržel tak 15 minut a rozbil i skříň, která mu překážela v cestě. Kromě svého doznání je usvědčován spoluobžalovanými H[redacted], K[redacted], N[redacted], Š[redacted], V[redacted], V[redacted] a H[redacted]. Ani tento obžalovaný na svoji obhajobu neuvedl nic, co by ho zbavilo trestní odpovědnosti. Důrazně popíral, že by si půjčoval od obžalovaného H[redacted] zapalovač, nic nezapaloval.

Obžalovaný K[redacted] v hlavním líčení na č.l.2141 uvedl, že si nepamatuje podrobnosti a odkázal na své výpovědi učiněné na policii s tím, že ty jsou podrobnější. Uváděl, že před domem cikánů křičeli, aby vylezli, že si to s nimi vyřídí. Po přečtení původních výpovědí z přípravného řízení s nimi tento obžalovaný vyjádřil souhlas. V těchto výpovědích vypověděl, že byl vyzván obžalovanými B[redacted] a B[redacted], aby se k nim připojil, ozbrojil se tak, že z plotu si vytrhl plaňku. Tou potom mlátil do všeho, co mu přišlo do cesty, stejně jako ostatní. Rozbil několik oken. Na místo samé přijel se spoluobžalovanými K[redacted] a M[redacted], ti házeli kameny, on neházel a rozbíjel okna klackem. Je usvědčován výpověďmi spoluobžalovaných K[redacted], N[redacted], S[redacted] a Š[redacted]. Obžalovaný N[redacted] původně označil tohoto obžalovaného za muže, který podpaloval skříň, a vlastně způsobil požár domu. Postupně však svoje výpovědi odvolal a jinými důkazy se toto podezření nepotvrdilo.

Obžalovaný M[redacted] v hlavním líčení požádal, aby byly přečteny jeho původní výpovědi. S těmi potom vyjádřil souhlas (č.l.2144). V přípravném řízení tento obžalovaný doznal, že rozbil okno v přízemí klackem, se spoluobžalovaným H[redacted] vysadil dveře a vy-

hodil je na ulici. Doznával, že skutečně zapálil z venku záclony, ty však potom strhl ven a uhasil. V době požáru mu podal obžalovaný W[redacted] hasicí přístroj a on ho podal dál obžalovanému Š[redacted], aby se pokusil oheň uhasit (č.l.2145). Kromě svého doznání je usvědčován výpověďmi spoluobžalovaných H[redacted], K[redacted], K[redacted], N[redacted], Š[redacted], V[redacted], V[redacted] i výpovědí zemřelého původně spoluobviněného P[redacted].

Obžalovaný Š[redacted] se k trestné činnosti opakovaně doznal, uvedl, že pro něho domů přišel obžalovaný K[redacted] a vyzval ho, aby vzal s sebou dýmovnice. Proto on vzal sebou dvě malé dýmovnice a jednu světlici zn.ROS. Do Besedy je odvezl svým vozidlem obžalovaný Š[redacted]. Teprve tam se dozvěděl od obžalovaných K[redacted], K[redacted] i M[redacted], že se jede "na cikány" a že pojedou taky. Již v Besedě ho požádal spoluobžalovaný K[redacted] o jednu dýmovnici a jednu rosku, on mu je předal a sám si ponechal pouze jednu dýmovnici. Vozidlem obžalovaného Š[redacted] se dostal na místo činu. On sám do domu oken hodil dýmovnici, kterou měl u sebe, viděl obžalovaného K[redacted] hodit do domu červenou dýmovnici. Obžalovaný K[redacted] chtěl raketou vyrazit dveře, bál se ji však sám odpálit, proto ji vrátil obžalovanému Š[redacted]. Ten se pokusil ji odpálit do vchodových dveří,avšak netrefil se, raketa dopadla na zeď vedle dveří, odrazila se a spadla na silnici. Obžalovaný Š[redacted] vnikl do domu vchodovými dveřmi, které už zevnitř někdo otevřel. Podílel se na ničení nábytku, když uváděl, že rozbíjel, co mu přišlo pod ruku, mezitím nějaké poličky a skříňky (č.l.794). Viděl hořící skříň, nevěděl, kdo ji zapálil, popíral, že by to byl on sám. Od obžalovaného M[redacted] převzal hasicí přístroj a zkoušel hasit, v domě se však už nedalo vydržet, proto musel vyběhnout ven. Pokud jde o raketu, tu zakoupil ještě se dvěma dýmovnicemi od nějakých vojáků v listopadu 1990. Nepomyslel na to, že raketu je třeba považovat za zbraň. Tento obžalovaný se vyjadřoval k tomu, koho ze spoluobžalovaných viděl uvnitř domu, koho před domem, bezpečně usvědčoval z rozbíjení zařízení pouze spoluobžalované K[redacted], M[redacted] a K[redacted]. Kromě svého doznání je tento obžalovaný

usvědčován výpověďmi spoluobžalovaných K[redacted], M[redacted], H[redacted], N[redacted], Š[redacted], V[redacted], V[redacted]. I o tomto obžalovaném prohlašoval obžalovaný H[redacted] (č.l.874), že je podobný tomu, kterému půjčoval zapalovač. Toto tvrzení však bylo později zpochybněno samotným obžalovaným H[redacted] a nebylo prokázáno.

Obžalovaný V[redacted] v hlavním líčení uvedl, že na událost si už dobře nevzpomíná. Ke své osobě však vypověděl, že byl uvnitř domu, kam se dostal otevřenými bočními dveřmi. V domě rozbil elektrický rozvaděč. K tomu použil nohu od židle, kterou našel na zemi v tom domě. Výslovně uvedl, že žádné jméno dalších zúčastněných osob si už nevzpomíná. Pokud jde o původní výpovědi uváděl,že byl vyslýchán pod nátlakem, nedokázal však vysvětlit, které výpovědi byly pravdivé a které nepravdivé. Nakonec připustil, že vždy, když vypovídal byl mu dán k dispozici protokol, který si přečetl a podepsal. K dotazu soudce odpověděl, že pokud uvedl, že původní výpovědi by měly být pravděpodobně pravdivé, tak to řekl proto, že s odstupem času si na to už nepamatuje (č.l.2177-2178). Rozpory ve výpovědích tohoto obžalovaného se soud snažil odstranit postupem podle § 207 odst.2 tr.ř. V přípravném řízení totiž tento obžalovaný usvědčoval řadu spoluobžalovaných, když uváděl konkrétně jakým způsobem se podíleli na vniknutí do domu a na rozbíjení zařízení bytu. Změnu obhajoby obžalovaného v hlavním líčení považuje soud za účelovou vedenou snahou zmírnit svoji vlastní vinu a především zlepšit postavení spoluobžalovaných, které původně tento obžalovaný usvědčoval. Obžalovaný V[redacted] je usvědčován výpovědí obžalovaného H[redacted] (č.l.582,918), částečně N[redacted] (č.l.716), jeho přítomnost v domě potvrzuje i obžalovaný S[redacted], byť ten později si tím nebyl zcela jistý (č.l.764). Vstupovat do domu viděl obžalovaného V[redacted] i obžalovaný Š[redacted], ten ho však neviděl cokoli rozbíjet. Výše uvedenými důkazy je vina obžalovaného zcela prokázána.

Obžalovaný B[redacted] v hlavním líčení doznával, že spolu s obžalovaným Š[redacted] se pokoušeli vyrazit zatarasené dveře trámem,nemohli ho ale unést. Mezitím rozbili nějaké okno, on sám

rozbil jedno okno kamenem. Vnikl do domu, kde rozbil jednu židli. Nevěděl nic o založení požáru, uvnitř domu se zdržel necelých pět minut. Tento obžalovaný vyjádřil jinak souhlas s původní výpovědí z přípravného řízení, pokud jde o tento dílčí útok. Tam uváděl jména i dalších obžalovaných, zatímco v hlavním líčení nechtěl nikoho jmenovat. Potvrdil i to, že před domem obžalovaní skandovali, v přípravném řízení doznával, že hodil deset až patnáct kamenů a rozbil asi pět oken. Vyjadřoval se tam i k organizování akce s tím,že ve vozech byly připravené klacky a násady na lopaty. On sám si vzal násadu na lopatu z Lady 1500 (č.l.526). Obžalovaný B popíral, že by byl organizátorem akce, jak uváděli v přípravném řízení obžalovaní mladistvý H, H. Tuto skutečnost se nepodařilo zcela prokázat právě s ohledem na změny ve výpovědích obžalovaných. Obžalovaný B byl usvědčován v přípravném řízení výpověďmi spoluobžalovaných B na č.l.534, mladistvého H na č.l.560, H na č.l.568,575 a 580, K na č.l.672 a 666, K na č.l.675, K na č.l.687, N na č.l.716,730 a 930, zemřelého spoluobviněného mladistvého P na č.l.747, obžalovaného V na č.l.814. V hlavním líčení obžalovaný B označil svoji původní výpověď za pravdivou, stejně jako obžalovaný mladistvý H. Rovněž obžalovaný H odkázal na správnost své původní výpovědi, stejně jako obžalovaný K, obžalovaný K v hlavním líčení nikoho nejmenoval a ke své předchozí výpovědi uváděl, že si jmény spoluobžalovaných nebyl jistý, jejich jména mu byla navíc předestírána. Obžalovaný K v hlavním líčení zdůraznil, že o věci se dozvěděl pouze z doslechu. Obžalovaný N v hlavním líčení vyslovil názor, že akce byla organizována obžalovanými Š a B, které viděl rozbíjet dveře (č.l.2087) . Přítomnost obžalovaného B potvrzoval obžalovaný V již v přípravném řízení, v hlavním líčení uvedl, že akce byla z podnětu obžalovaných Š a B a za přesnější označil svoji původní výpověď. V průběhu hlavního líčení došlo k postupným změnám výpovědí obžalovaných H a V ve vztahu k obžalovanému B, jak již bylo uvedeno shora. Soud je toho názoru, že důkazní situace nepotvrzuje podezření, že obžalovaný

B[redacted] byl jedním z organizátorů akce, naproti tomu je nepochybně prokázána jeho vina spočívající v útoku na dům čp.[redacted].

Obžalovaný B[redacted] v hlavním líčení odmítl vypovídat. Postupem podle § 207 odst.2 tr.ř. byly přečteny jeho předchozí výpovědi z přípravného řízení. Obžalovaný je označil ohledně tohoto jednání za pravdivé s tím, že na nich nechce nic změnit. K navazujícímu dotazu předsedy senátu však měl výhrady k tomu, že mu byla předestírána jména spoluobžalovaných. Připustil, že klacek si bral z jiného auta, než uvedl v přípravném řízení. Rovněž trval na tom, že pouze upozornil, že viděl trám, ale nepomáhal ho odnášet. Na policii tento obžalovaný uváděl, že byl ozbrojen násadou od lopaty, kterou si vzal v žigulíku, dům obstoupili a začali křičet "černé huby, vylezte". On sám našel poblíž trám a B[redacted] společně s dalšími se snažil vyrazit hlavní dveře, což se jim nepodařilo. I on sám hodil několikrát kámen do okna. Do domu vnikl oknem a on osobně rozbil stůl v jedné místnosti, převrátil skříň se šaty a ve dveřích vykopal díru. Ještě předtím, když se vydali k domu do [redacted] ulice, se ozbrojil klackem, který vzal z vozidla obžalovaného Š[redacted]. Rovněž uvedl, že obžalovaní Š[redacted] a W[redacted] říkali, že policajti za chvíli odjedou a že je jejich práci nechají dodělat. V hlavním líčení připustil, že je možné, že slyšel od obžalovaného Š[redacted], že akce je kryta policií, stejně tak je možné, že to slyšel od někoho jiného. Tento obžalovaný je usvědčován výpověďmi obžalovaných H[redacted], H[redacted], J[redacted], K[redacted], K[redacted] v přípravném řízení, K[redacted], N[redacted], S[redacted], Š[redacted], V[redacted] v přípravném řízení a V[redacted]. Přestože někteří z těchto obžalovaných změnili v hlavním líčení svoje výpovědi nebo poukazovali na předestírání jmén v přípravném řízení či nátlak ze strany policistů, tyto změny v jejich výpovědích považuje soud za účelové vedené snahou zmírnit svoji trestní odpovědnost stejně tak, jako trestní odpovědnost spoluobžalovaných. Proto je vina obžalovaného B[redacted] plně prokázána, což tento ani nepopírá a obhajoba v závěrečném návrhu pouze žádá, aby soud vzal v úvahu motivaci jednání obžalovaného a neúnosnou situaci v [redacted] způsobenou agresivitou příslušníků rodiny J[redacted].

Obžalovaný mladistvý H[redacted] v hlavním líčení uvedl, že si na věc už dobře nepamatuje, svoje původní výpovědi přečtené postupem podle § 207 odst.2 tr.ř. označil za pravdivé. Připustil, že se snažil rozbít okna klackem. Ke své osobě v hlavním líčení uváděl, že byl ozbrojen větví od stromu, kterou si vzal někde před domem a připouštěl, že okolo domu se křičelo, nedokázal se vyjádřit k tomu, kdo a konkrétně co. On sám vstoupil do domu otevřenými bočními dveřmi, zdržel se v něm tři až pět minut, nic nerozbil, ani neviděl nikoho něco rozbíjet. Právě s ohledem na tato tvrzení byla předestřena původní výpověď, kterou, jak již bylo uvedeno, mladistvý obžalovaný označil za pravdivou. Připustil, že se snažil rozbít okno klackem, ale netrefil se. V přípravném řízení obžalovaný uváděl konkrétně činnost jednotlivých spoluobžalovaných, za organizátory celé akce označil obžalované B[redacted], Š[redacted], W[redacted] a Š[redacted]. K dotazu předsedy senátu uváděl, že se domníval, že akci zorganizovali, protože obžalovaný Š[redacted] s ním pořád jezdil autem a ostatní také. V přípravném řízení rovněž uvedl, že mu řekl obžalovaný Š[redacted], že celý den sháněl lidi na výpravu na cikány. Před vyšetřovatelem mladistvý obžalovaný uvedl, že obžalovaný Š[redacted] vykřiknul, aby se nasedalo do aut, že se pojede do [redacted]. V hlavním líčení k dotazu obhájce tohoto obžalovaného však řekl, že to někdo zakřičel, neví už kdo a neví, jestli u toho domu někdo dával nějaké pokyny a organizoval to. Po předestření předchozí věty z přípravného řízení na č.l.559 mladistvý obžalovaný reagoval tak, že pokud to obžalovaný Š[redacted] řekl, měl tím na mysli jenom svoje vozidlo a říkal to osobně mladistvému obžalovanému jako spolujezdci. V závěrečném návrhu obhajoba poukazovala na to, že obžalovaný se sice na místě nacházel, avšak jeho zapojení do celé akce bylo minimální. Sám nic nerozbil, pouze vešel do domu a uvnitř setrval maximálně tři až pět minut. O tom svědčí i to, že mnozí obžalovaní si jeho přítomnost vůbec nevybavují. Naopak tvrzení obžalovaného je potvrzováno výpovědí spoluobžalovaného H[redacted]. Vzhledem k tomu navrhuje obhajoba, aby se změna důkazní situace promítla v právní kvalifikaci a jednání mladistvého obžalovaného bylo posouzeno pouze jako

trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst.1,3 tr.zák. a trestný čin výtržnictví podle § 202 odst.1 tr.zák. Kvalifikaci podle § 257 odst.1 tr.zák. navrhuje ze shora uvedených důvodů pominout. Přítomnost mladistvého obžalovaného v domě prokazoval obžalovaný H[redacted] (č.1.580), stejně tak i obžalovaný W[redacted] (č.1.842). Obhajobou zmíněný obžalovaný H[redacted] po předložení fotografie spoluobžalovaného mladistvého pouze uvedl, že ví, že obžalovaný H[redacted] byl v [redacted], neví však, co tam dělal. Přítomnost obžalovaného H[redacted] na místě činu, účast na výtržnickém jednání spolupachatelů, jakož i vstup do domu jsou tedy bezpečně prokázány. Soud je toho názoru, že i samotný, byť neúspěšný pokus rozbít okno, je důvodem k tomu, aby mladistvý obžalovaný byl uznán vinným , jak je uvedeno pod bodem 2/I. Bližší odůvodnění bude pochopitelně obsaženo při úvaze o právní kvalifikaci.

Obžalovaný H[redacted] se v hlavním líčení odmítl k věci vyjadřovat s tím, že svou trestnou činnost v tomto směru doznal a neví, co by k tomu dodával. Považoval však za nutné uvést, že celou akci v [redacted] zorganizoval obžalovaný H[redacted]. Podle ~~podle~~ § 207 odst.2 tr.ř. byly přečteny výpovědi tohoto obžalovaného z přípravného řízení včetně jeho tvrzení při konfrontacích se spoluobžalovanými. Na svých předchozích tvrzeních obžalovaný v plném rozsahu trval a nechtěl k věci nic dodávat. Pouze k dotazu předsedy senátu uvedl, že podle jeho názoru akci zorganizovali obžalovaní H[redacted] a Š[redacted]. Nevěděl však, kdo připravil zbraně s tím, že tyče byly před Besedou, obžalovaní Š[redacted], H[redacted] a Š[redacted] sváželi kluky. Nedokázal odpovědět na otázku, čí byl nápad jít zaútočit na dům čp.[redacted]. K opakovaným dotazům obhájců ohledně iniciátorů akce, obžalovaný v hlavním líčení uvedl, že celou tu akci zorganizovali obžalovaní Š[redacted], B[redacted], H[redacted] a Š[redacted], přičemž v [redacted] to vedl obžalovaný H[redacted]. Nevzpomínal si již na to, že by v přípravném řízení vymezil širší okruh organizátorů, ve kterém by právě tento obžalovaný nefiguroval. Pokud jde o svoji vlastní účast, obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že si vzal z automobilu obžalovaného Š[redacted] kus

kabelu, tím kabelem také rozbil jedno okno. při rozbíjení okna mu vlétl střep do oka (č.l.569-570). Do domu vlezl oknem od silnice a v prvé místnosti kabelem rozbil jednu starou dřevěnou židli a ve vedlejší místnosti lustr, z okna v prvém patře vyhodil jednu starou matraci (č.l.570). Stejně tak popisoval svoji účast i na č.l.575. Ve svých výpovědích se vyjadřoval konkrétně i k aktivitě jednotlivých spoluobžalovaných. V závěrečném návrhu vycházel obhájce tohoto obžalovaného z opakovaného doznání obžalovaného H[redacted] a poukazuje pouze na to, že porovná-li se způsob, jakým se v domě čp.[redacted] chovali i další spoluobžalovaní, je možno říci, že jednání obžalovaného H[redacted] nebylo jednáním výrazným. Kromě svého doznání je tento obžalovaný usvědčován i výpověďmi spoluobžalovaných, převážně opět z přípravného řízení. Jde o obžalované B[redacted], H[redacted], K[redacted], M[redacted], N[redacted], zemřelého mladistvého P[redacted], S[redacted], V[redacted] a V[redacted]. Někteří z těchto obžalovaných odkazovali na správnost svých původních výpovědí v hlavním líčení, jiní se poněkud odlišovali. Soud proto vycházel především z vlastního doznání tohoto obžalovaného, že se zúčastnil nejen na výtržnickém jednání na neoprávněném vstupu do domu, ale i na demolici zařízení.

Obžalovaný N[redacted] v hlavním líčení doznal, že rozbíjel kamenem okna, a to jedno nebo dvě, dovnitř domu vlezl rozbitým oknem. Uvnitř domu viděl i K[redacted] a další, především tzv"sabaty" (K[redacted], K[redacted], M[redacted], Š[redacted]). Podle své výpovědi viděl, jak Š[redacted] s někým silnějším, zřejmě obžalovaným B[redacted],rozbíjeli dveře. O vzniku požáru nevěděl nic, naopak potvrzoval, že on s obžalovaným W[redacted] běželi do nějakého podniku pro hasicí přístroj. Podle jeho názoru organizátory byli obžalovaní Š[redacted] a B[redacted], to si myslí proto, že oni měli konflikt s Romy už předcházejícího dne. On sám byl ozbrojen klackem, který dostal u Besedy, pro klacky jezdil obžalovaný Š[redacted]. Uvedl, že si není jistý, že to byl obžalovaný K[redacted], kdo zapaloval skříň (č.l.2142). Obžalovanému byly postupem podle § 207 odst.2 tr.ř. přečteny výpovědi z přípravného řízení včetně jeho vyjádření při konfrontacích. K tomu uvedl, že skutečně řadu spoluobžalovaných uváděl v příp-

ravném řízení, ale několikrát musel připustit, že se zmýlil. Takže v podstatě ví jen to, že barák je vypálený a jeden cikán mrtvý. V přípravném řízení obžalovaný navíc připouštěl, že uvnitř domu rozbil klackem jednu židli. Vyjadřoval se podrobněji k činnostem jednotlivých spoluobžalovaných. Trval na tom, že akce proběhla se souhlasem policie, který jemu konkrétně tlumočil vojín M[redacted] (č.l.733). Ve své závěrečné řeči obžalovaný N[redacted] odkázal na závěrečný návrh svého obhájce. Ten k výše uvedenému útoku nemá závažných připomínek, poukazuje na to, že jeho klient se již v úvodu vyšetřování k účasti na útoku na dům čp.[redacted] v [redacted] doznal, podrobně popsal činnost na místě samém a jeho výpověď koresponduje s výpověďmi spoluobžalovaných i svědků. Rovněž tak nejsou námitky proti právní kvalifikaci uvedené v obžalobě. Kromě doznání je vina obžalovaného N[redacted] prokazována i výpověďmi spoluobžalovaných, především H[redacted], H[redacted], S[redacted], V[redacted] a V[redacted]. Pokud jde o konkrétní podíl tohoto obžalovaného na ničení zařízení, vycházel soud však za situace, kdy jednotlivé výpovědi spoluobžalovaných se rozcházely, toliko z doznání obžalovaného N[redacted].

Obžalovaný V[redacted] v hlavním líčení uvedl, že akce probíhala z podnětu obžalovaných B[redacted] a Š[redacted]. Nepřímo potvrzuje to, že policisté je poslali pryč, ale přitom jim řekli, ať se vrátí. To částečně koresponduje s výpovědí obžalovaného N[redacted]. Když se k domu vrátili, volali, ať poškození vyjdou z baráku. Když nikdo nešel, začala se rozbíjet okna. On sám hodil kamenem dvakrát, neví, jestli okno trefil. Jedním oknem vlezli dovnitř a otevřeli zevnitř dveře, potom se všichni stejnou měrou včetně jeho podíleli na ničení zařízení. On sám rozbil sekretář klackem, který si ulomil z plotu. Usvědčuje z poškozování zařízení a rozbíjení věcí i obžalované Š[redacted], N[redacted], H[redacted] a dva ze "sabatů". O vzniku požáru nic neví, když už hořelo a všichni stáli na druhé straně silnice před domem, zůstal podle jeho výpovědi přímo před domem pouze obžalovaný H[redacted], který nohou od židle mlátil na něco železného, vykřikoval a oni to po něm opakovali. Mezitím zazněl i výrok "zítra znovu". K odstranění rozporu výpovědí byly

obžalovanému přečteny jeho předchozí výpovědi z přípravného řízení a konfrontace.Na to reagoval tak, že za přesnější označil svou dřívější výpověď učiněnou za účasti obhájce. Přitom ještě předtím na počátku svého výslechu v hlavním líčení ve vztahu k jinému bodu obžaloby uváděl, že se dohodli obžalovaní mezi sebou, že na sebe budou brát vinu, aby ztížili vyšetřování. Na to reagoval obžalovaný V[redacted] tak, že je možné, že v přípravném řízení označil i někoho, kdo s tím neměl nic společného a dnes si to již nepamatuje. Výslovně uváděl i to, co tvrdili i jiní obžalovaní, že šli konkrétně na E[redacted] B[redacted] a J[redacted] J[redacted]. Obžalovaný V[redacted] v hlavním líčení trval na tom, že policie měla o obou akcích zprávu a nesnažila se jejich jednání zabránit. V přípravném řízení obžalovaný uváděl, že se dozvěděl od obžalovaných W[redacted] a B[redacted], že se organizuje nějaká trestná výprava na cikána, jmenovitě E[redacted] B[redacted] a J[redacted] J[redacted]. Po příjezdu hlídky policie k domu čp.[redacted] se rozešli a vrátili zpátky do Besedy, kde se dali opět dohromady. Nemohl odpovědět na to, kdo další jednání zorganizoval, domníval se, že to zaslechl pravděpodobně od obžalovaného Š[redacted]. Výslovně k osobě obžalovaného Š[redacted] uváděl, že ten se nezapojoval, pouze jezdil okolo svým autem. Potvrzoval, že viděl obžalovaného W[redacted], který měl v ruce hasicí přístroj a chtěl jít hasit požár. Jak došlo k požáru, to nevěděl. Při další ze svých výpovědí v přípravném řízení se ještě před odpověďmi na otázky a před doplněním své výpovědi dotazoval, proč je ve vazbě obžalovaný Š[redacted], který měl na organizování akce proti cikánům menší podíl, než obžalovaný H[redacted]. Podle jeho názoru to byl obžalovaný H[redacted], kdo dal podnět k tomu, že obžalovaní Š[redacted] a B[redacted] zorganizovali páteční akci proti Romům. Ti měli od obžalovaného H[redacted] půjčené jeho auto LADU a s tou objížděli lidi. Ve svých výpovědích před vyšetřovatelem obžalovaný V[redacted] podrobně označoval i jednotlivé spoluobžalované, když popisoval, jak konkrétně se podíleli na vniknutí do domu a ničení zařízení. Ke své vlastní účasti uváděl totéž, co v hlavním líčení. Pokud jde o vznik požáru, uváděl, že od neznámého kluka se doslechl, že skříň, která byla ohniskem následného požáru, měl zapálit obžalovaný H[redacted] svým zapalovačem. Při další výpovědi na č.l.817 po

-L. 9A-

seznámení s výpovědí obžalovaného V[redacted], obžalovaný V[redacted] připustil, že rozbil okno v patře domu čp.[redacted]. Po předložení fotografií se vyjadřoval opět ke konkrétní účasti toho kterého z obžalovaných. Obžalovaný V[redacted] byl již v přípravném řízení vzhledem ke svým tvrzením několikrát konfrontován se spoluobžalovanými. Při konfrontaci s obžalovaným H[redacted] vyšlo najevo, že obžalovaný V[redacted] se měl dozvědět, že požár způsobil někdo ve žluté bundě a vzhledem k tomu, že žlutou bundu měl obžalovaný H[redacted], dovodil z toho, že on dům zapálil. Přitom ho sám neviděl. Při konfrontaci s obžalovaným B[redacted] usvědčoval tohoto obžalovaného z rozbití okna kamenem. Usvědčoval obžalovaného K[redacted] z přítomnosti v domě čp.[redacted], nevěděl však, co tam konkrétně dělal. Jak už bylo zmíněno výše, tento obžalovaný opakovaně a výrazně měnil svoje výpovědi, což se projevilo především ve vztahu k obžalovaným Š[redacted] a B[redacted] při poslední konfrontaci v hlavním líčení. Ve své závěrečné řeči tento obžalovaný odkázal plně na závěrečný návrh svého obhájce. Ten poukázal na to, že jeho klient nebyl iniciátorem a jednal nepochybně pod vlivem starších a zkušenějších obžalovaných a pod vlivem atmosféry. Jinak pokud jde o projednávaný útok, neměla obhajoba proti skutkovým zjištěním ani proti kvalifikaci zásadních námitek. Kromě svého doznání je obžalovaný V[redacted] usvědčován výpověďmi spoluobžalovaných H[redacted], K[redacted], M[redacted], N[redacted], V[redacted] a W[redacted]. O jeho konkrétním podílu platí totéž, co bylo řečeno u obžalovaného N[redacted], i zde soud vycházel z rozsahu uváděného samotným obžalovaný V[redacted].

Obžalovaný Š[redacted] nebyl k věci v přípravném řízení vyslechnut, neboť uprchl do ciziny a řízení proti němu bylo vedeno jako proti uprchlému. Poprvé se k věci vyjádřil až v hlavním líčení poté, co byl vydán orgány SRN. Uváděl, že k domu se dostavil později, když tam bylo asi už 60 lidí a plno oken rozmlácených. Žádnou zbraň u sebe neměl, žádné kameny neházel, ani nic nevykřikoval. Doznal,že společně s obžalovaným B[redacted] zvedali těžký trám, kterým chtěli vyrazit dveře, ale neuzvedli ho. Potom dovnitř domu vlezl za ostatními rozbitým oknem, protože v té době už začínalo

hořet a zpátky oknem to bylo nebezpečné, snažil se vyrazit dveře od ostatních místností. Nepamatoval se, zda viděl někoho v domě něco rozbíjet, z přítomných osob uvnitř domu si pamatoval obžalované H[redacted] a V[redacted]. Po seznámení s výpověďmi spoluobžalovaných především s jejich tvrzeními z přípravného řízení, tento obžalovaný uvádí, že zřejmě ho viděli dělat díru do dveří, když se snažil dostat z dosahu požáru do jiné místnosti. Naprosto odmítl tvrzení obžalovaného H[redacted] o tom, že mu nevrátil klíče od půjčeného vozidla. Obhajoba tohoto obžalovaného poukazovala na to, že obžalovaný odjel do zahraničí v době, kdy nevěděl, že je proti němu zahájeno trestní stíhání. Jeho odjezdu využili ostatní obžalovaní,nebo alespoň jejich převážná část, když svalovali vinu za následky na nepřítomné obžalované Š[redacted] a B[redacted], který i rovněž utekl do zahraničí. Když proti obžalovanému Š[redacted] bylo vedeno řízení proti uprchlému, ostatní obžalovaní v domnění, že se nevrátí, ve svých výpovědích v přípravném řízení i v řízení před soudem ho označili jako jednoho z nejaktivnějších účastníků všech incidentů. Poté, co se tento obžalovaný vyjádřil k věci v hlavním líčení, někteří spoluobžalovaní, kteří ho původně usvědčovali, změnili svoje výpovědi v tom směru, že nemohou s jistotou tvrdit, že jejich výpovědi učiněné v průběhu přípravného řízení i řízení před soudem byly přesné a pravdivé. V podstatě všichni tito spoluobžalovaní vzali zpět svá tvrzení usvědčující obžalovaného Š[redacted]. Proto je podle názoru obhajoby třeba vycházet pouze z jeho vlastní výpovědi, což musí vést k závěru, že se jednání uvedeného pod bodem 2/I výroku nedopustil. V této souvislosti je třeba se obecně zmínit o obhajobě všech obžalovaných v hlavním líčení. Čtyři obžalovaní, jejichž trestná činnost byla projednávána v tomto společném řízení, se zmiňují o předchozí domluvě, podle které na sebe měli brát vinu ve větším rozsahu, než v jakém se v jednání skutečně dopustili. Jmenovitě jde o obžalované H[redacted] (č.l.2096), V[redacted] (č.l.2104), mladistvého H[redacted] (č.l.2196) a obžalovaného B[redacted] (č.l.2360). Přitom však obžalovaný mladistvý H[redacted] v hlavním líčení označil svoji původní výpověď za pravdivou. Navíc patnáct obžalovaných posoudilo v hlavním líčení své předchozí výpovědi na Policii jako pravdivé. Jde o ob-

žalované H[redacted] (č.1.2215), K[redacted] (č.1.2141), K[redacted] (č.1.2142-3), M[redacted] (č.1.2144), S[redacted] (č.1.2190), Š[redacted] (č.1.2145), H[redacted] (č.1.2152), A[redacted] (č.1.2153), Š[redacted] (č.1.2156), W[redacted], obecně to platí i o obžalovaném N[redacted] (č.1.2159 a 2161), plně se to vztahuje i na výpověď obžalovaného J[redacted] na č.1.2169, J[redacted] na č.1.2187, J[redacted] na č.1.2189, v podstatě i na výpověď obžalovaného Z[redacted], který na jedné straně hovořil o nátlaku, na straně druhé označil předchozí výpovědi za správné (č.1.2186). Rovněž obžalovaný B[redacted] označil nejprve výpovědi za správné, teprve k dotazům měl určité výhrady (č.1.2172). Tento obžalovaný při dalším vyjádření na č.1.2175 hovořil o tom, že proti němu byl použit při prvé výpovědi nátlak. O nátlaku v přípravném řízení hovořili i obžalovaní V[redacted] na č.1.2200, V[redacted] na č.1.2177 a 2211. O nátlaku se ve své výpovědi na č.1.2360 zmiňuje i obžalovaný B[redacted], zatímco obžalovaný Š[redacted] se vyjadřuje v tom směru, že neví nic o žádné předchozí domluvě, o které se zmiňují čtyři ze spoluobžalovaných. V této souvislosti není bez zajímavosti, že obžalovaní V[redacted] a V[redacted] nedokázali na dotazy předsedy senátu, soudců i stran vysvětlit, jakým způsobem se nátlak projevoval a jakým způsobem se vliv takového počínání projevil na správnosti jejich předchozích výpovědí. Obžalovaný K[redacted] uváděl v hlavním líčení, že v přípravném řízení vypovídal co nejvíce údajů, aby se vyhnul vazbě (č.1.2073), obžalovaný K[redacted], pokud uváděl jména, domníval se, že ti obžalovaní tam byli, jména mu však byla předestírána. Později připustil i to, že všichni chtěli shodit vinu na nepřítomné obžalované Š[redacted] a B[redacted] (č.1.2084, 2371). Obžalovaný N[redacted] v hlavním líčení tvrdil, že to, co vypovídal předtím, bylo na základě toho, co si mezi sebou povídali v autě a každý si něco přimyslel (č.1.2085). Za takové situace je zřejmé, že soud neměl důvodů věřit těm obžalovaným, kteří se ve své obhajobě zmiňovali o předchozím nátlaku. Navíc k tomuto byli vyslechnuti jako svědci i vyšetřovatelé, kteří po poučení o následcích křivé výpovědi tuto obhajobu bezpečně vyvrátili. To se pochopitelně muselo odrazit i v hodnocení výpovědi obžalovaných z přípravného řízení. Soud tedy neměl důvodu pochybovat o tom, že výpovědi učiněné v kratším časovém odstupu

od projednávaných událostí, jsou přesnější a lze z nich až na výjimky, kde obžalovaní ještě v průběhu přípravného řízení své výpovědi změnili, odvolali, nebo vyjádřili určitou pochybnost namísto jistoty, vycházet. Tento závěr se pochopitelně nevztahuje pouze k bodu 2/I výroku, ale k celé projednávané trestné činnosti. Soud považoval za nutné toto hodnotící hledisko zařadit právě k dokazování týkajícímu se jednání obžalovaného Š[redacted]. Lze navíc totiž poukázat na to, že všichni obžalovaní setrvali na svých výpovědích i poté, co tento obžalovaný měl možnost se k věci v hlavním líčení vyjádřit, teprve s odstupem několika měsíců došlo již k zmíněným změnám stanovisek obžalovaných V[redacted] a H[redacted]. Pokud jde o tvrzení obžalovaného K[redacted], že všichni obžalovaní chtěli zmírnit svoji trestní odpovědnost na úkor nepřítomných obžalovaných Š[redacted] a B[redacted], toto stanovisko zůstalo naprosto osamocené. I když se v připomínkách obžalovaných v hlavním líčení již konaném za přítomnosti obžalovaných Š[redacted] a B[redacted] objevovaly tendence zlepšit jejich postavení. Soud tedy považuje vinu obžalovaného Š[redacted] za prokázanou na základě výpovědí spoluobžalovaných v přípravném řízení, konkrétně obžalovaných H[redacted], H[redacted] H[redacted], K[redacted], i na základě výpovědí stvrzených v hlavním líčení. Jde o výpovědi obžalovaných M[redacted] (obžalovaný Š[redacted] vyrážel dveře trámem), N[redacted] (obžalovaný Š[redacted] vyrážel vchodové dveře a uvnitř domu štípal další dveře), V[redacted] (obžalovaný Š[redacted] vysekal díru do dveří a otvíral zevnitř i venkovní dveře, běžel i do patra nahoru), V[redacted] (č.l.834). Iniciativu obžalovaného Šulka při vnikání do domu pomocí násilí potvrzuje ve své výpovědi v přípravném řízení i zemřelý mladistvý obviněný D[redacted] P[redacted] (č.l.748). Skutečnost, že obžalovaný Š[redacted] se dopouštěl násilí v úmyslu vniknout do cizího domu, a to neoprávněně, do takového domu vnikl a dopustil se tam dalšího násilného jednání, plně odůvodňuje uznání viny.

Obžalovaný W[redacted] v hlavním líčení odmítl vypovídat. Odkázal na svoje původní výpovědi. Po jejich přečtení s nimi zcela souhlasil. K dotazu předsedy senátu logicky vysvětlil, že s odstupem času není schopen uvést něco navíc. K dalšímu dotazu

uvedl, že mu připadalo, že akci organizoval obžalovaný H[redacted], neboť všude jezdil, sháněl lidi a obžalované B[redacted] a Š[redacted] měl jako ochranu. Dále uváděl podrobnosti ohledně toho, jakým způsobem se snažil zlikvidovat vznikající požár, když sehnal minimax. V přípravném řízení obžalovaný W[redacted] uvedl, že do domu vstoupil, avšak už za situace, kdy byly otevřené dveře z boku. Uvnitř viděl všechno rozbité a viděl, že ve vedlejší místnosti něco hoří. Dále jmenoval konkrétně spoluobžalované, které potkal uvnitř domu. Zdůrazňoval však, že sám neviděl nikoho nic rozbíjet. Viděl hořící skříň, proto vyběhl ven a snažil se sehnat minimax. Při další výpovědi poukazoval právě na iniciativu obžalovaného H[redacted] stejně jako v hlavním líčení. Jako pachatele, který zapálil dům označil obžalovaného H[redacted]. Nesouhlasil s tvrzením obžalovaného V[redacted], že měl vstoupit do domu až poté, co dveře sám vyrazil. Při další výpovědi uvedl, že přímo neviděl obžalovaného H[redacted], že něco zapaluje. Viděl ho však u skříně, kde požár vznikl a navíc na stěně hořel nějaký hadrový panák. Po předložení fotografií se vyjadřoval k účasti jednotlivých obžalovaných. Ještě v přípravném řízení byl tento obžalovaný konfrontován s obžalovaným H[redacted]. Uvedl, že ten byl v místnosti, kde hořelo a potom v Besedě se dozvěděl, že to měl zapálit on. Obžalovaný V[redacted] při konfrontaci s obžalovaným W[redacted] uvedl, že neví jistě, to co předtím uvedl před vyšetřovatelem. Předtím uvedl, že to byl právě obžalovaný W[redacted], kdo házel kameny a vyrazil boční dveře. Chtěl se vyjádřit v tom směru, že obžalovaný W[redacted] tam těmi dveřmi vniknul, ne že je vyrazil. Obžalovaný W[redacted] plně odkazoval na závěrečnou řeč svého obhájce, svůj vlastní návrh dal soudu písemně. Jeho obhájce poukazoval na to, že přítomní si pamatují konkrétně jediný skutek tohoto obžalovaného, který spočíval v tom, že šel telefonovat pro požárníky, přelezl plot vedlejšího dvora OSP, kde sňal hasicí přístroj přinesl jej k domu a zajistil, aby s ním další osoby začly požár hasit. Nikdo nepopisoval jeho jednání tak, že by mohlo být usuzováno na jeho aktivní jednání vůči konkrétnějším zájmům poškozené rodiny J[redacted]. Proto požádal, aby obžalovaný W[redacted] byl v tomto směru z výše uvedeného jednání zproštěn.

Ve své závěrečné řeči na č.l.2820 odkázal obžalovaný W[redacted] na závěrečný návrh svého obhájce a vyslovil názor, že se necítí vinen, a že událostem mohla podle jeho názoru zabránit tehdejší Veřejná bezpečnost, kdyby vystupovala důrazněji vůči incidentům ze strany Romů. Poukázal rovněž na vyhrožování ze strany občanů romského původu. Soud je toho názoru, že obžalovaný W[redacted] je usvědčován spoluobžalovanými H[redacted] (č.l.551, 554), podle jehož výpovědi obžalovaný W[redacted] sekal do červeného křesla mačetou. Tato výpověď se totiž shoduje s výpovědí obžalovaného H[redacted] na č.l.581, že obžalovaný W[redacted] rozbíjel jednu židli. Soud nemá důvod pochybovat i o správnosti původní výpovědi obžalovaného V[redacted] na č.l.830 a 831, když především druhá změněná výpověď o vyražení bočních dveří, byť později tímto spoluobžalovaným odvolaná, koresponduje s výpovědí obžalovaného K[redacted] na č.l.675.

Obžalovaný H[redacted] v hlavním líčení uváděl, že do domu vlezl otevřeným vchodem pouze z toho důvodu, že hledal obžalovanéhO Š[redacted], který mu nevrátil klíče od jeho vozidla (č.l.2118-2120). Rovněž tento obžalovaný uvedl, že viděl obžalovaného W[redacted], jak seká mačetou do křesla. Připustil, že on sám rozbil jednu převrácenou židli, do které bouchal, aby mu nepřekážela. K tomu použil nohu od stolku, kterou našel před barákem. Také zapálil slaměnou panenku, ale hned ji zase uhasil. Nedokázal vysvětlit, proč panenku zapálil. Připustil, že bouchal do lavoru před domem nohou od stolu, tvrdil však narozdíl od svých spoluobžalovaných, že nic nevykřikoval, ani neorganizoval. Opakoval, že hlavním důvodem, proč vešel do domu bylo to, že chtěl získat od obžalovaného Š[redacted] klíče od vozu, neboť předtím mu o ně třikrát říkal a on mu je nevrátil. Obžalovanému Š[redacted] říkal o klíče od vozidla ještě v Besedě, potom u trámu, kterým obžalovaný Šulek vyrážel dveře a nakonec když vylezli z toho domu. Tehdy mu obžalovaný Š[redacted] klíče vrátil. Jinak obžalovaný H[redacted] souhlasil po přečtení svých předchozích výpovědí z přípravného řízení s tím, co tam uvedl. Popíral, že by způsobil požár tak, jak uváděli někteří ze spoluobžalovaných. Obžalovaný Š[redacted]

v hlavním líčení vyvrátil obhajobu obžalovaného H[redacted], když uvedl, že klíče již předtím obžalovanému H[redacted] vrátil. Navíc tvrdil, že obžalovaný H[redacted] vešel do domu ještě před ním. Naproti tomu tvrzení obžalovaného H[redacted] podporuje svou svědeckou výpovědí svědek B[redacted] (č.l.1042-4, 2422). Pro soud je však nerozhodné, zda obžalovaný H[redacted] šel pro klíče, navíc této obhajobě soud neuvěřil Z výpovědi ostatních obžalovaných vyplývá, že obžalovaný H[redacted] byl před domem velice aktivní, tloukl do lavoru rytmicky nohou od stolu, vykřikoval nějaká hesla, která po něm ostatní opakovali.Pokud navíc v domě zapálil panenku, dopustil se tak násilí po neoprávněném vniknutí do domu a je naprosto nerozhodné, za jakým účelem do domu původně vešel. Naproti tomu je soud toho názoru, že z provedených důkazů nebylo možno uznat obžalovaného H[redacted], stejně jako některé z dalších obžalovaných podezřelých ze založení ohně, vinnými z podpálení skříně. Samotné doznání obžalovaného H[redacted], že neoprávněně vnikl do domu a rozbil tam židli a podpálil dekoraci na stěně, jsou důvodem pro uznání viny. Navíc je prokázáno i to, že se aktivně zúčastnil i výtržnického jednání před domem mlácením do lavoru a skandováním hesel. Kromě svého doznání je tento obžalovaný usvědčován výpověďmi obžalovaných H[redacted], N[redacted], V[redacted] a V[redacted]. Další obžalovaní potvrzují přítomnost obžalovaného H[redacted] v domě. K hodnocení změn ve výpovědích výše uvedených obžalovaných lze uvést to, co již bylo řečeno shora. Změny vedené ve prospěch obžalovaného H[redacted] v hlavním líčení považuje soud za účelové. Obhájce obžalovaného H[redacted] v závěrečném návrhu poukázal na to, že jeho klient se dostavil na místo později než ostatní a pouze proto, že chtěl klíče od svého osobního automobilu, s nímž ten den jezdil spoluobžalovaný Š[redacted]. Když stál obžalovaný H[redacted] před domem, vyhodil někdo z prvního patra domu stolek, od kterého si obžalovaný H[redacted] vzal nohu a s ní vstoupil do zdemolovaného domu. V přízemní místnosti nohou od stolku rozbil židličku a poté zapálil slaměnou panenku, kterou vzápětí uhasil a postupoval směrem do prvého patra. Kvůli vznikajícímu požáru vzápětí s ostatními obžalovanými vyběhl z domu. To jsou jediné skutečnosti, které lze obžalovanému H[redacted] podle názoru obhajoby klást za vinu.

Obhajoba má značné výhrady k právní kvalifikaci použité v obžalobě, když je toho názoru, že svým jednáním mohl naplnit pouze znaky skutkové podstaty trestných činů dle § 238 odst.1 tr.zák. a § 202 odst.1 tr.zák. Poškodil jenom jednu starou bezcennou židli a bezcennou slaměnou panenku, tudíž nezničil a nepoškodil věc vyšší hodnoty a nespáchal tedy trestný čin dle § 257 odst.1 tr.zák. Stejně tak vyslovil obhájce názor, že jednání obžalovaného nelze kvalifikovat dle § 238 odst.3 tr.zák., když jeho klient do domu vstoupil až v době, kdy tam ostatní obžalovaní byli, vstupoval tam sám a vzhledem k ustanovení § 88 tr.zák. nejsou důvody pro zvýšení stupně společenské nebezpečnosti a použití vyšší trestní sazby. Navíc při vniknutí do domu se nedopustil žádného násilí. Obhajoba tohoto obžalovaného zcela odmítá postoj krajské prokuratury, pokud jde o chápání spolupachatelství ve smyslu § 9 odst.2 tr.zák., neboť v daném případě ji považuje za jakousi kolektivní odpovědnost obžalovaných. Podle názoru obhájce obžalovaného H[redacted] spolupachatelství vyžaduje dohodu nebo alespoň srozumění spolupachatelů, že bude konkrétní následek, tedy konkrétní škoda způsobena. To v daném případě naprosto nepřichází v úvahu. Veškeré jednání obžalovaného H[redacted] je podle názoru obhajoby subsumováno pod použitím právní kvalifikace dle § 202 odst.1 tr.zák. Soud se s tímto názorem neztotožnil, jak vyplyne dále z použité právní kvalifikace.

Obžalovaný Š[redacted] v hlavním líčení (č.l.2112-2113) za organizátora ~~za~~ akce označil spoluobžalovaného Š[redacted]. Ohledně své účasti trval na tom, že v domě nebyl, nic neničil, ani nikoho neviděl. Trval na tom, že stál asi 40 metrů od domu a byla tma. U sebe neměl vůbec žádnou zbraň. Odmítal jakýkoliv podíl na organizování akce v [redacted]. Připouštěl pouze, že některé svědky a obžalované vezl na místo. Popíral tvrzení obžalovaného H[redacted] na č.l.2152, že společně s obžalovaným W[redacted] obžalovaný Š[redacted] posílal kluky po okolí zeptat se, jestli ještě někdo další se nechce akce zúčastnit. Stejně tak odmítal tvrzení obžalovaného Š[redacted], jenž v hlavním líčení odkázal na správnost své původní výpovědi, v níž hovořil i o tom, že zbraně si obžalovaní brali

z kufru vozidla obžalovaného Š[redacted] (č.l.2157). Rozhodně trval na tom, že nikomu nenabízel žádné peníze v souvislosti se svědeckou výpovědí (č.l.2575). Soud v hlavním líčení postupem podle § 207 odst.2 tr.ř. odstraňoval četně rozpory ve výpovědích tohoto obžalovaného, které se objevily při srovnání jeho výpovědi v hlavním líčení a původní výpovědí před vyšetřovatelem či při konfrontacích. V přípravném řízení tento obžalovaný poukazoval na to, že v rozhodné době byl zcela na jiném místě ve společnosti svědkyň K[redacted] a P[redacted] (č.l.154). Trval na tom, že až kolem 22.15 - 22.30 hod. se dozvěděl, že se něco děje a to ve vinárně ROZVOJ. proto odejel a to sám směrem k prádelně a zastavil v ulici vedle vodárny. Vystoupil a bavil se společně se svědky Š[redacted] a P[redacted] starším. S nimi došel asi do poloviny oplocení OSP směrem k prádelně, kde zůstali stát. Na místě byl asi patnáct minut. Když odjížděl, zastavil obžalovanému W[redacted], který do jeho vozidla nastoupil s dalšími asi sedmi lidmi. Mezi nimi byli i obžalovaní B[redacted] a N[redacted]. Při další výpovědi však uváděl, že již předtím přivážel na místo činu další spoluobžalované a to konkrétně po 21.00 hod. obžalované W[redacted], H[redacted], H[redacted] a N[redacted]. Popíral, že měl jít na průzkum do bufetu Slavie a po návratu, jak uvádí obžalovaný H[redacted], sdělit, že cikáni se chystají na kluky v [redacted]. Nevěděl o tom, že do [redacted] někdo přivážel dýmovnice nebo rakety, ani neviděl jinou zbraň. Na tom trval i při konfrontaci s obžalovaným Š[redacted]. Ten mu ostatně potvrdil, že raketu a dýmovnice uschoval do kapsy u bundy, takže obžalovaný Š[redacted] je nemohl vidět. Při konfrontaci s obžalovaným B[redacted] obžalovaný Š[redacted] trval na tom, že z jeho vozu se žádné klacky nevyndavaly a uvnitř domu čp.[redacted] nebyl. Rovněž při konfrontaci se svědkyní K[redacted] trval obžalovaný Š[redacted] na tom, že akce proti "domu hrůzy" se aktivně nezúčastnil. Krajský prokurátor při podávání obžaloby vycházel z výpovědí jeho spoluobžalovaných v přípravném řízení, když měl za to, že z výpovědi obžalovaných H[redacted], S[redacted] a Š[redacted] vyplývá, že obžalovaný byl přítomen při akci u domu čp.[redacted], obžalovaný B[redacted] a B[redacted] měli ho usvědčovat i z toho, že házel na tento dům kameny, což prokazovala i výpověď svědkyně K[redacted]. V hodnocení důkazů v odůvodně-

ní obžaloby se odráží i ta skutečnost, že od samého počátku měl obžalovaný Š[redacted] sehrát jakousi vůdčí roli, když rozšiřoval zprávy o údajně chystané akci cikánských občanů proti občanům [redacted], uváděl, že se shromažďují v bufetu Slavie a tímto jeho jednáním došlo k tomu, že další spoluobžalovaní se rozhodli pro "trestnou výpravu" proti Romům. Navíc pak tento obžalovaný měl sám svým osobním automobilem odvážet obžalované z baru Beseda do Lubské ulice. Soud po provedeném dokazování došel k poněkud odlišným závěrům. Především je třeba konstatovat, že výpovědi obžalovaných N[redacted], K[redacted], H[redacted], Š[redacted] a S[redacted] ve svém souhrnu bezpečně prokazují, že tito se ozbrojili klacky a tyčemi, které byly uloženy v kufru automobilu obžalovaného Š[redacted] (č.l.569, 673, 2083, 2087, 2156-7, 2191). Výpověď obžalovaného Š[redacted], že kufr měl rozbitý a nešel použít, je v tomto směru bezpečně vyvrácena, navíc sám obžalovaný v jednom z posledních v hlavním líčení připustil, že kufr šel otevřít, i když obtížně.Na to reagoval obžalovaný W[redacted] poznámkou, že to svědčí o tom, že kufr mohl otevřít pouze obžalovaný Š[redacted]. To znamená, že klacky musely být naloženy s vědomím tohoto obžalovaného, neboť to byl on, kdo disponoval klíčky od vozidla a vozidlo nikomu jinému nepůjčil (č.l.2212). Oproti tomu je soud toho názoru, že se bezpečně nepodařilo prokázat, že to byl obžalovaný Š[redacted], kdo byl organizátorem této trestné činnosti a že tento obžalovaný se podílel na vniknutí do domu čp.[redacted], eventuelně na házení kamenů. Pokud jde o to, kdo byl organizátorem, výpovědi jednotlivých obžalovaných se liší a to nejen mezi sebou, ale i jednotlivé postupně změněné výpovědi týchž obžalovaných. Za takové situace, kdy je prokazatelné, že část obžalovaných podléhá vlivu obžalovaného Š[redacted] a část vlivu obžalovaného H[redacted], je soud toho názoru, že není bezpečně prokázáno, že to byl obžalovaný Š[redacted], kdo akci organizoval. Tím není nijak zpochybněna skutečnost, že tento obžalovaný kromě dopravy zbraní dopravil na místo činu i některé obžalované. Nebyla však vyvrácena jeho obhajoba, že nevěděl, za jakým účelem tam tito jedou. Obžalovaný B[redacted] ve své původní výpovědi na č.l.527 usvědčoval spoluobžalovaného Š[redacted] z toho, že ten byl uvnitř domu. Toto své tvrzení však

tento obžalovaný odvolal v hlavním líčení na č.l.2363. Obdobně obžalovaný B[redacted] zpochybnil svoji předcházející výpověď z přípravného řízení a to už v rámci konfrontace se spoluobžalovaným. Další obžalovaní hovořili v přípravném řízení o vůdčí roli obžalovaného Š[redacted] při organizování celé akce (obžalovaný H[redacted] č.l.560, obžalovaný K[redacted] č.l.687 a 691). Obžalovaný mladistvý H[redacted] v hlavním líčení svoje tvrzení v přípravném řízení označil za pravdivé, na jednotlivé dotazy však nedokázal vysvětlit, proč považoval obžalovaného Š[redacted] za organizátora. Výslovně uvedl, že pokud obžalovaný Š[redacted] někomu říkal, aby se nasedalo, říkal to konkrétně jemu jako spolujezdci. Obžalovaný K[redacted] už v průběhu přípravného řízení svoji výpověď změnil s tím, že celou akci organizoval obžalovaný H[redacted] (č.l.695). V hlavním líčení k tomuto bodu uvedl, že tohoto jednání se nezúčastnil, neví o něm nic konkrétního a o všem ví pouze z doslechu. Proti těmto výpovědím stojí výpověď obžalovaného V[redacted], že obžalovaný Š[redacted] do ničeho nezasahoval, pouze jezdil autem (č.l.804). Obžalovaný H[redacted] původně uvedl, že obžalovaný Š[redacted] byl uvnitř domu (č.l.575), ještě v průběhu přípravného řízení svoji výpověď změnil, když na č.l.581 po předložení fotografie tohoto obžalovaného uvedl, že ten je vozil autem a neví konkrétně, jestli byl také uvnitř domu čp.[redacted]. Při konfrontaci obžalovaný H[redacted] dokonce uvedl, že má dojem, že obžalovaného Š[redacted] viděl pořád v autě.Naopak v hlavním líčení obžalovaný H[redacted] odkázal na svoji původní výpověď, dodal, že akci organizovali obžalovaní Š[redacted] a H[redacted], ti ale neměli vůdčí postavení (č.l.2098). Obžalovaný K[redacted] pouze potvrdil výpověď obžalovaného Š[redacted], že je vezl autem obžalovaný Š[redacted]. Obžalovaný H[redacted] opakovaně potvrzoval přítomnost vozidla obžalovaného Š[redacted] a tohoto před domem čp.[redacted]. Obžalovaný Š[redacted] v přípravném řízení rovněž potvrzuje pouze přítomnost obžalovaného Š[redacted] před předmětným domem, zároveň však uvádí, že v době, kdy ostatní kluci začali lézt do domu, společně se Š[redacted] odjel jeho autem do Besedy pro cigarety a pak se zase vraceli zpátky (č.l.770). Obžalovaný S[redacted] v hlavním líčení trval na tom, že klacky se vytahovaly ze Š[redacted] auta, ale jinak byl toho ná-

zoru, že mezi nimi nebyla žádný vůdčí osobnost. V podrobnostech odkazoval na svoji původní výpověď. V té však neuváděl nic o podílu obžalovaného Š[redacted] na dům čp.[redacted]. Svědkyně K[redacted], o které se zmiňoval obžalovaný Š[redacted], mu potvrzovala, že nebyl aktivní ani v jednání v [redacted] ulici, kam je zavezl a opět odvezl zpátky. Obdobně vypovídala i svědkyně P[redacted]. Svědci Š[redacted] a P[redacted] st. vypovídali, co viděli jako pozorovatelé před domem, svědek P[redacted] potvrzuje, že se tam bavil s obžalovaným Š[redacted] Neviděl ho jít dovnitř domu. Rovněž někteří z poškozených uvádějí, že viděli obžalovaného Š[redacted] před domem. Pouze svědkyně K[redacted] hovořila opakovaně v tom smyslu, že tohoto obžalovaného viděla i házet kameny a že se jí pokusil podplatit, aby proti němu nevypovídala. Výpověď této svědkyně je nevěrohodná vzhledem k výpovědi svědkyně I[redacted] J[redacted], která v hlavním líčení vyloučila možnost, že by svědkyně K[redacted] se dívala z okna v době, kdy obžalovaní házeli kameny (č.l.2737). Navíc i svědek Z[redacted] J[redacted] zpochybnil tvrzení této svědkyně o údajném podplácení ze strany obžalovaného. Vzhledem ke shora uvedenému považuje soud za prokázané pouze to, že obžalovaný Š[redacted] převážel v kufru svého osobního automobilu klacky a tyče pro vyzbrojení obžalovaných. Je vysoce pravděpodobné, že se podílel i na organizování celé akce a svážení obžalovaných na místo činu, to se však nepodařilo bezpečně prokázat,a proto soud při hodnocení důkazů postupoval ve prospěch tohoto obžalovaného. Už vůbec nebylo prokázáno, že obžalovaný Š[redacted] by byl uvnitř domu čp.[redacted] a že by proti tomuto domu nějak útočil. Z toho je usvědčován pouze výpověďmi některých obžalovaných, kteří si mezi sebou odporují a postupně své výpovědi mění. To nelze považovat za dostačující důkazy pro rozhodnutí o vině.

Obžalovaný K[redacted] v hlavním líčení doznal, že otevřenými bočními dveřmi vešel dovnitř domu čp.[redacted], kde zůstal stát v přízemí, přitom tam tekla voda a začalo hořet. Uvnitř domu nic nerozbíjel. Zdržel se v něm možná tak dvě minuty. Trval na tom, že dveře, kterými do domu vešel, nebyly vyražené. V přípravném řízení uvedl, že se ozbrojil klackem, který ležel před restaurací Beseda.

Přitom viděl, že někteří lidé si berou klacky i z vozidla obžalovaného Š[redacted]. V hlavním líčení uváděl, že na tuto skutečnost si už nevzpomíná. V přípravném řízení uvedl, že do domu vstoupil společně s obžalovaným W[redacted] bočními dveřmi, do kterých někdo bouchal a dveře povolily. Jmenoval i jednotlivé obžalované, uváděl, jakým způsobem se podíleli na poškozování zařízení a koho viděl uvnitř domu. K motivaci v přípravném řízení uváděl, že už nemohli vydržet napadání ze strany cikánů, proto zorganizovali takovou trestnou výpravu (č.l.678). V hlavním líčení tento obžalovaný poukazoval na to, že mu byly předestírány určité skutečnosti vyšetřovateli, tak se dostala do jeho původní výpovědi jména některých spoluobžalovaných. Přitom on si sám nebyl jistý jejich účastí a aktivitou. K dotazům předsedy senátu však nedokázal tento obžalovaný spolehlivým způsobem odstranit rozpory ve svých výpovědích, a to i ohledně ovlivňování při předchozím výslechu. Obhajoba se v písemné závěrečné řeči zabývala především právní kvalifikací jednání obžalovaného K[redacted]. Obhájce připustil, že jeho klient skutečně do domu vešel proti vůli nájemců, kratší dobu tam setrval, aniž by se však dopustil nějakého násilí. Podle jeho názoru však není možné vzít za prokázané, že by obžalovaný byl nějakým způsobem dohodnut s těmi, kteří cestou násilí sjednali do domu přístup. V této souvislosti se nedomnívá ani to, že by obžalovaný naplnil i skutkovou podstatu trestného činu výtržnictví. Ten už sám uvedl v přípravném řízení, že křičel na obyvatele domu "cikáni, pojďte ven", což není natolik výrazné a společensky nebezpečné, aby to vedlo ke kvalifikaci jako trestného činu. Mohlo by se jednat pouze o přestupek, jenž by už byl promlčen. Obhájce ponechává plně na úvaze soudu zhodnocení, zda se obžalovaný K[redacted] dopustil trestného činu porušování domovní svobody, avšak vyslovil názor, že nelze použít kvalifikaci podle § 238 odst.3 tr.zák., neboť obžalovaný jednání nespáchal se zbraní a s ohledem na okolnosti případu, když vstoupil do domu až později poté, co byl dům násilně otevřen. Proto podle tvrzení obhajoby nelze jednání tohoto obžalovaného s ohledem na ustanovení § 88 tr.zák. kvalifikovat podle odst.3 § 238. Pokud jde o kvalifikaci pro trestný čin výtržnictví, vyslovil obhájce názor, že obžalovaný se

ze shora uvedených důvodů takového trestného činu nedopustil a tato kvalifikace by měla být pominuta. Obžalovaný K[redacted] doznal svoji přítomnost uvnitř domu, kam vstoupil neoprávněně, tato okolnost je zjištěna i z výpovědí dalších spoluobžalovaných, např. výpovědi obžalovaného N[redacted] na č.l.730. Obžalovaný V[redacted] původně uváděl ve své výpovědi na č.l.814, že obžalovaný K[redacted] vnikl do domu společně s dalšími osobami, které vnikaly do objektu násilným způsobem, či se násilí dopouštěli uvnitř domu. Při konfrontaci na č.l.903 však toto předchozí tvrzení zpochybnil. Soud tedy došel k závěru, že ze shora uvedených důkazů je dostatečně prokázána vina obžalovaného K[redacted] spočívající v tom, že neoprávněně vnikl do domu jiného, přičemž takového jednání se dopustil za okolností popsaných ve vylíčení skutkového děje. To se potom promítlo i v odpovídající právní kvalifikaci.

Obžalovaný N[redacted] v hlavním líčení obsáhle vysvětloval důvody, které vedly k projednávané trestné činnosti, když popisoval skutečnosti týkající se jednání příslušníků rodiny poškozených a neadekvátních zásahů policie. Doznal se k tomu, že do domu vešel otevřenými bočními dveřmi, a to už v době, kdy tam hořelo, zdržel se snad jednu minutu, žádného násilí se nedopustil. Odmítl svoje původní tvrzení z přípravného řízení, že měl být ozbrojen nohou od stolu. Údaje o svém ozbrojení řekl dle svého tvrzení v přípravném řízení proto, že policisté mu naznačovali, že by nemusel jít domů (č.l.2159). V ostatním označil svoji předcházející výpověď za správnou. Popisoval situaci před "domem hrůzy", když podle jeho názoru šlo o živelné jednání na způsob davové psychózy. Přítomnost obžalovaného N[redacted] v domě popisuje i obžalovaný H[redacted] na č.l.582. Z žádných důkazů nebylo prokázáno, že tento obžalovaný by se dopustil nějakého násilného jednání,ať při vnikání do objektu, či po vniknutí do domu. Proto soud při hodnocení důkazů vycházel především z jeho samotného doznání.

Obdobná situace byla i u obžalovaného Š[redacted]. Ten v hlavním líčení odkázal na správnost svých původních výpovědí a pouze potvrdil, že spoluobžalovaní se ozbrojovali klacky z kufru vozid-

la majitele obžalovaného Š[redacted]. V přípravném řízení uvedl, že sám vyšel dovnitř bočními dveřmi, nic neházel a nic nerozbíjel. Usvědčován je i výpověďmi spoluobžalovaných H[redacted] (č.l.585), S[redacted] (č.l.761) a N[redacted] (č.l.732). Pokud v přípravném řízení obžalovaný N[redacted] uváděl, že obžalovaný Š[redacted] se podílel na rozbíjení, to se nepodařilo prokázat, tento spoluobžalovaný sám od svého tvrzení ustoupil. Soud vzal tedy také za prokázané, že obžalovaný Š[redacted] patřil do skupiny obžalovaných, která vstoupila do nezajištěného domu, aniž se podílela na násilném vnikání či demolici zařízení. I jeho jednání se však odehrálo za výše popsaných skutkových okolností, spočívajících ve výtržnickém jednání větší skupiny obyvatel.

Obžalovaný S[redacted] si v hlavním líčení na události již nepamatoval a odkázal na správnost původních výpovědí. Podle jeho názoru nebyla mezi spoluobžalovanými žádná vůdčí osobnost. Rovněž tento obžalovaný potvrdil, že klacky byly vyndavány ze Š[redacted] auta. V přípravném řízení uváděl, že do domu šel pouze ze zvědavosti, jmenoval další osoby, které tam viděl. O přítomnosti tohoto obžalovaného vypovídali i spoluobžalovaní N[redacted] a V[redacted]. Obžalovaný N[redacted] opět původně uváděl, že tento spoluobžalovaný se podílel na rozbíjení věcí, později opět od svého tvrzení ustoupil a tato skutečnost nebyla prokázána ani jinými dalšími důkazy. Proto soud vycházel opět rovněž z doznání obžalovaného.

Krajský prokurátor ve své obžalobě kladl totéž jednání, tedy neoprávněný vstup do objektu domu čp.[redacted] poté, co spoluobžalovaní jej násilím učinili přístupným, za vinu i obžalovaným J[redacted] a Z[redacted]. Obžalovaný Z[redacted] v hlavním líčení odmítl vypovídat s tím, že všechno vypověděl pod nátlakem (č.l.2186). Po předestření původní výpovědi postupem podle § 207 odst.2 tr.ř. však souhlasil se vším, co uvedl na policii. Tento obžalovaný od počátku popíral, že by se trestné činnosti zúčastnil, uváděl, že se pouze díval před domem, a to společně s obžalovaným J[redacted] a svědkem R[redacted]. Obžalovaný J[redacted] v hlavním líčení odmítl vypovídat (č.l.2187), původní výpověď označil za správnou. V příp-

ravném řízení na č.l.615 tento obžalovaný uvedl, že viděl ležící osobu na mostě, u které zastavila sanitka. Po výzvě příslušníků VB z místa odjel společně s obžalovaným H[redacted], a to na náměstí. Potom se už žádných událostí toho večera nezúčastnil, ani se nebyl jinde podívat. Prokurátor v obžalobě poukazoval na usvědčující výpovědi spoluobžalovaného B[redacted] v přípravném řízení a na výpověď spoluobžalovaného S[redacted]. Obžalovaný B[redacted] skutečně na č.l.527 v přípravném řízení uváděl, že obžalovaný Z[redacted] byl mezi těmi, kteří šli společně s ním dozadu za dům čp.[redacted]. Podle původní výpovědi tohoto obžalovaného oba výše uvedení obžalovaní, tedy jak J[redacted], tak Z[redacted] byli i uvnitř domu. Obžalovaný S[redacted] ve své původní výpovědi uváděl, že [redacted] v kritické době u domu čp.[redacted] neviděl. Stejně tak nemůže říci nic o Z[redacted], pouze to, že toho viděl v té době projíždět okolo s dodávkovým autem.Naprosto odmítal tvrzení obžalovaného B[redacted], že společně s obžalovaným Z[redacted] by měli hlídat za domem (č.l.765). Obžalovaný B[redacted] však byl jediným, kdo spoluobžalované J[redacted] a Z[redacted] usvědčoval, v průběhu řízení svoji výpověď odvolal. Naproti tomu obhajobu obžalovaného J[redacted] potvrzuje obžalovaný Š[redacted] (č.l.772). Za takovéto důkazní situace, kdy obhajoba obou obžalovaných není vyvrácena a původní usvědčující důkaz je zcela zpochybněn, došel soud k závěru, že nebyla prokázána vina obou obžalovaných. Z toho důvodu postupoval podle § 226 písm.c/ tr.ř. a obžalované J[redacted] a Z[redacted] zprostil obžaloby s tím, že nebyli pachateli trestného činu. Tento zprošťující výrok se pochopitelně vztahuje toliko k jednání žalovanému pod bodem 5/ obžaloby a označenému v rozsudku pod bodem 2/III.

Veškerá projednávaná trestná činnost vztahující se ke dni 22.2.1991, k událostem v [redacted] spočívajících v útoku proti Romům, je součástí jediného skutku, spáchaného ve spolupachatelství ve smyslu § 9 odst.2 tr.zák. To bylo také důvodem, proč soud ve výrokové části rozsudku nespecifikoval konkrétně, kdo z obžalovaných a jakým způsobem se podílel na ničení a poškozování věcí z majetku Bytového podniku [redacted] a příslušníků rodiny B[redacted] J[redacted]. Trestná činnost byla spáchána společným jednáním více osob, tudíž ve smyslu trestního zákona odpo-

vídá každá z nich, jako by trestný čin spáchala sama. Toto společné jednání spoluobžalovaných na sebe navazovalo. Přitom nejde o žádné chápání kolektivní viny, jak se snažila namítat obhajoba některých obžalovaných jak v průběhu hlavního líčení, tak především v závěrečných návrzích. Společné jednání spolupachatelů totiž zahrnuje i případ, kdy jednání každého ze spolupachatelů je přímou součástí jednoho jednání, směřujícího k naplnění skutkové podstaty trestného činu. Jednání každého ze spoluobžalovaných bylo článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti - články řetězu, směřovaly k přímému vykonání trestného činu, přitom úmysl obžalovaných směřoval právě ke spáchání trestného činu společným jednáním. Jejich jednání sledovalo jediný společný cíl - právě z toho důvodu je pohnutka jejich jednání uvedena ve výrokové části tohoto rozhodnutí. Všichni obžalovaní jmenovaní v odsuzujícím výroku pod bodem 2/ se svým jednáním dopustili veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti. Útok proti domu byl veden z ulice, tedy z místa veřejnosti přístupného, před zraky dalších spoluobčanů, tedy více než dvou současně přítomných nezúčastněných osob. Výhrůžky na adresu romské rodiny, následné násilné jednání spočívající ve vniknutí do domu a demolici zařízení a ničení věcí poškozených je třeba považovat za výtržnost. Přitom u obžalovaných H[redacted] a V[redacted] šlo o pokračování trestného činu výtržnictví dle § 202 odst.1 tr.zák. spáchaného pod bodem 1/ výroku. K tomuto závěru vedla soud těsná časová a místní souvislost, jakož i násilný způsob spáchání a především stejný záměr. Obžalovaný Š[redacted] byl za důkazní nouze uznán toliko vinným tím, že opatřením prostředků - klacků a tyčí pro vyzbrojení spoluobžalovaných poskytl jinému pomoc právě k spáchání shora uvedeného trestného činu výtržnictví podle § 202 odst.1 tr.zák. Nebylo totiž prokázáno, že sám by se takového jednání zúčastnil. Přes určité pochybnosti bylo jednání obžalovaných posouzeno pouze podle prvého odstavce § 202 tr.zák. účinného v době spáchání, neboť nebylo bezpečně prokázáno, že by jednali jako členové organizované skupiny. Při kvalifikaci jednání obžalovaných vycházel soud z ustanovení § 16 odst.1 tr.zák., tudíž jejich jednání posoudil podle trestního zákona účinného v době spáchání. Všichni obžalovaní jmenovaní pod

bodem 2/I zároveň zničili a poškodili cizí věci a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou. Tím spáchali trestný čin poškozování cizí věci podle § 257 odst.1 tr.zák. Je nepochybné, že jak škoda způsobená majiteli domu ve výši 10.422,53 Kčs, tak i minimální škoda způsobená poškozeným J[redacted] ve výši 6.684,- Kčs, přesahuje hranici škody nikoliv nepatrné ve smyslu § 89 odst.14 tr.zák. Podle vládního nařízení č.258/1990 Sb. škodou nikoliv nepatrnou byla škoda ve výši nejméně 800,- Kčs. Podle platného nařízení vlády č.464/1991 se za nejnižší měsíční mzdu pro účely trestního zákona považuje částka 2.000,- Kčs. V souvislosti s tím škoda nikoliv nepatrná musí dosáhnout částky nejméně 1.000,- Kčs. Obžalovaný Š[redacted] jednáním pod bodem 2/II výroku naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst.1 tr.zák., neboť bez povolení opatřil sobě a přechovával střelnou zbraň. Při posouzení povahy osvětlovací rakety 40 ROS vycházel soud, jak již bylo naznačeno, z odborné kriminalistické expertizy z oboru balistiky, podle které se jedná o vojenský imitační výkonový prostředek, který není schválen pro civilní potřebu, přičemž jde o expanzní stroj ve smyslu § 2 odst.1 písm.e/ zák.č.147/1983 Sb. Střela rakety je totiž uváděna do pohybu reaktivní silou raketového motoru, přičemž do zahoření svítící složе má pouzdro kynetickou energii vysoce překračující mez ranivosti a může usmrtit člověka (č.l.407). Jde zároveň o nedovolenou zbraň ve smyslu § 34 téhož zákona a to odst.1 písm.b/citovaného ustanovení. Oproti obžalobě doplnil soud další ze znaků skutkové podstaty, a to, že obžalovaný zbraň také přechovával. Tím postihl dobu, po kterou měl obžalovaný zbraň v držení od listopadu 1990 do použití 22.2.1991. Nejproblematičtější byla právní kvalifikace jednání obžalovaných ve vztahu k bodu 2/I a především III/ výroku tohoto rozsudku. Je nepochybné, že všichni tam uvedení obžalovaní vstoupili do domu a následně bytu jiného neoprávněně, bez souhlasu majitele či nájemce. V této otázce není sporu a na takové skutečnosti nemění nic ani eventuální pohnutka některého z nich jít tam ze zvědavosti nebo v případě obžalovaného H[redacted] za obžalovaným Š[redacted], aby mu vrátil klíče. Navíc této obhajobě soud plně neuvěřil. Už samotné

neoprávněné vniknutí obžalovaných do objektu za situace, kdy proti domu byl veden útok větším množstvím lidí, je natolik společensky nebezpečné, že nelze vůbec uvažovat o tom, že konkrétní stupeň společenské nebezpečnosti by umožňoval posoudit jednání některého z obžalovaných pouze jako přestupek. Soud však musel korigovat především rozdílné náhledy na přísnější kvalifikaci jednání obžalovaných ve smyslu § 238 odst.3 tr.zák.Podmínkami pro použití kvalifikované skutkové podstaty jsou v daném případě zároveň použité násilí a překonání překážek, jejichž účelem je zabránit vniknutí, a současně spáchání takového činu se zbraní a nebo nejméně dvěma osobami. Jak už bylo naznačeno, obžalovaní se jednání dopustili jako spolupachatelé, tudíž všichni odpovídají za následek bez ohledu na to, jakým způsobem se konkrétně podíleli na překonávání překážky bránící ve vniknutí do domu a bytu, nebo v jaké míře použili násilí. To platí plně i ve vztahu k obžalovanému H[redacted], v jehož případě je třeba uvést, že za násilí se považuje i spálení věcí, které se nacházejí v domě nebo v bytě jiného. I tento obžalovaný tedy neoprávněně vnikl do domu jiného ozbrojen a uvnitř si počínal neoprávněným způsobem, když svévolně zničil cizí věci. Soud tedy došel k závěru, že všichni obžalovaní uvedení pod bodem 2/I, u kterých bylo prokázáno ozbrojení, event. použití násilí, splňují všechny zákonem stanovené podmínky a jsou tedy vinnými trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst.1,2,3 tr.zák. Obžalovaní K[redacted], N[redacted], S[redacted] a Š[redacted] sice neoprávněně vstoupili do domu a následně do bytu, nebylo však prokázáno, že by se aktivněji zapojili do útoku proti domu a přitom použili nějakého násilí nebo překonali nějakou překážku. Všichni čtyři obžalovaní vstoupili do domu již otevřenými dveřmi. Soud je toho názoru, že tato důležitá okolnost, to znamená nepoužití násilí je natolik závažná, že se zřetelem k § 88 tr.zák.odůvodňuje posouzení jejich jednání pouze jako trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst.1 tr.zák. Na místě je zmínit se ve vztahu k obžalovanému Š[redacted] o tom, že jeho jednání nebylo posouzeno jako pomoc k trestnému činu § 238 odst.1,2,3 tr.zák. z toho důvodu, že nebylo prokázáno, že mohl důvodně očekávat násilné vniknutí do domu a byl s tím

přinejmenším srozuměn. Provedeným dokazováním bylo zjištěno,že ohnisko požáru bylo v zapálené skříni v pokoji. Nepodařilo se prokázat, kdo tuto skříň zapálil , a proto obžalovaným nebyla přičítána k tíži další škoda způsobená tímto požárem. Pokud obhajoba některých obžalovaných poukazovala na menší míru jejich zavinění, to se nemohlo promítnout do výroku o vině, soud na to však bral zřetel při rozhodování o druhu a výši trestu. To plně platí i ve vztahu k obžalovaným W[redacted], M[redacted] a Š[redacted], kteří se pokoušeli požár uhasit. Soud tuto jejich snahu považuje za natolik důležitou, že ji zdůraznil i v samotné výrokové části rozsudku.

Jak již bylo uvedeno, celá akce v [redacted] dne 22.2.1991 skončila po příjezdu policistů a požárníků k domu čp.[redacted] v [redacted] ulici. Obžalovaní se rozešli s tím, že se následujícího dne, t.j. 23.2.1991 sejdou opět na obvyklém místě, tedy v baru Beseda. Skutečně také následujícího dne v odpoledních hodinách se postupně začali v tomto baru scházet. Opět se domlouvali, že by bylo zapotřebí proti E[redacted] B[redacted] ml. a J[redacted] J[redacted] podniknout nějakou akci, když se jim nepodařilo je předchozího dne dostihnout. Nebylo však prokázáno, že by již předchozího dne, kdy se v obecné rovině domlouvali na dalším setkání, měli v úmyslu i následujícího dne napadat občany romského původu. Pro případný útok proti Romům se obžalovaní vyzbrojovali, když na pracovišti Z[redacted] V[redacted] nařezali dřevěné tyče a železné trubky, ty uložili do osobních aut a odjeli do [redacted]. Obžalovaný V[redacted] trubky nařezal na žádost obžalovaného W[redacted]. Při organizování akce byl aktivní především obžalovaný Š[redacted], který doporučoval, aby se spoluobžalovaní ozbrojili a za tím účelem v kufru svého vozidla přivezl klacky a tyče. Těmi se spoluobžalovaní potom také ozbrojili. Obžalovaný Š[redacted] se sám ozbrojil atrapou řemdihu - koulí s ostny spojenou řetězem s rukojetí. V podvečerních hodinách do baru Beseda přišel obžalovaný R[redacted] J[redacted], který ostatním sdělil, že rodinu B[redacted] J[redacted] včetně E[redacted] B[redacted] ml. a J[redacted] J[redacted] jako taxikář odvezl do obce [redacted] na okrese Domažlice. Na to se obžalovaní domluvili, že se do [redacted] vypraví. Obžalo-

vaný Š[redacted] dal pokyn k odjezdu a jako první řidič se svým vozidlem FORD SIERRA se spolujezdci obžalovanými N[redacted], W[redacted], ml.H[redacted] a V[redacted] a H[redacted] vyjel směrem na [redacted]. Následovala ho další vozidla. Obžalovaný I[redacted] osobním automobilem zn.Škoda 100 SPZ uvedené ve výroku pod bodem 3/II odvezl spoluobžalované B[redacted], K[redacted] a J[redacted], obžalovaný J[redacted] Škodou Favorit SPZ uvedenou pod týmž bodem výroku odvezl spoluobžalované K[redacted] a B[redacted] a svědky J.K[redacted], P[redacted] a L[redacted], obžalovaný Z[redacted] osobním automobilem zn.ISUZU s převozním číslem [redacted] do [redacted] přepravil obžalované S[redacted], Š[redacted], A[redacted] a svědka V[redacted]. Původně obviněný svědek W[redacted], proti němuž bylo trestní stíhání zastaveno, odvezl Favoritem z půjčovny obžalované H[redacted] a V[redacted] a svědka S[redacted] (č.l.1346). Obžalovaný H[redacted] svým osobním automobilem zn.LADA odvezl do [redacted] svědky K[redacted] a R[redacted] a původně obviněného zemřelého mladistvého P[redacted]. Jako poslední přijel do [redacted] vůz FORD ESCORT řízený obžalovaným Š[redacted] s nímž přijeli i obžalovaní H[redacted], V[redacted] a N[redacted]. Někteří z obžalovaných byli zamaskováni, aby je poškození nepoznali (č.l.638, 748, 764). Obžalovaný J[redacted] přijel jako spolujezdec se svým kolegou obžalovaným Z[redacted]. Nevěděl přesně, kde jsou poškození ukryti, protože je nevysadil přímo u domu čp.[redacted], kam se přijeli ukrýt ke svým příbuzným Č[redacted]. Proto ukázal spoluobžalovaným pouze směr,ve kterém se předmětný dům nachází. Bližší údaje o bydlišti Romů zjisťoval obžalovaný Š[redacted] u svého známého svědka H[redacted] (č.l.785, úřední záznam č.l.2471). Poblíž vozidel u zastávky ČSAD v [redacted] zůstali, nebo se pohybovali pouze v blízké vzdálenosti po silnici, obžalovaní J[redacted], N[redacted], H[redacted] a Z[redacted]. Ostatní obžalovaní se vydali směrem k domu čp.[redacted] Obžalovaní I[redacted], J[redacted] a H[redacted] se však dalšího jednání zúčastnili pouze jako diváci, přičemž nevstoupili na pozemek náležející k domu obývanému rodinou V[redacted] Č[redacted]. Ve zmíněném domě v té době byli svědci E[redacted] B[redacted] st., poškozený E[redacted] B[redacted] ml., J[redacted] J[redacted], I[redacted] J[redacted], V[redacted] Č[redacted], K[redacted] Č[redacted], K[redacted] Č[redacted] ml., J[redacted] Č[redacted] a malé děti V[redacted] Č[redacted]. Tato svědkyně kolem 19.50 hod. slyšela venku štěkat psy, otevřela dveře na dvůr a viděla,že je plný cizích osob. Pro-

to zabouchla dveře a zamkla zámek. Následovalo jednání obžalovaných uvedených pod bodem 3/III a IV/, kde je konkrétně popsán podrobně způsob jejich jednání. Poškození J[redacted] J[redacted] a B[redacted] st. se schovali na půdě, ostatní poškození vyskákali z oken v zadní části domu a utíkali směrem k lesu. Přitom byli pronásledováni obžalovanými a dalšími nezjištěnými pachateli. Při násilném jednání obžalovaných B[redacted], H[redacted], N[redacted], Š[redacted] a V[redacted] popsaném v již zmíněném bodě 3/III výroku tohoto rozsudku byla způsobena na zařízení domu jeho majiteli ZD Pocínovice škoda ve výši nejméně 1.991,48 Kčs.

O problematickém dokazování tohoto jednání platí plně totéž, co bylo uvedeno v souvislosti s hodnocením důkazů vztahujících se k předcházejícímu jednání obžalovaných. Byla vyslechnuta celá řada svědků, jak z občanů, kteří přijeli s obžalovanými z [redacted], tak z místních občanů a především byli vyslechnuti jako svědci poškození. Nikdo z nich však konkrétně nebyl schopen určit a identifikovat pachatele. Situace byla tedy opět taková, že soud měl k dispozici protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, objektivně zjištěnou výši způsobené škody znaleckým posudkem z oboru ekonomiky, zprávu o vyčíslení škody ZD Pocínovice a výslech pracovníka tohoto družstva k rozsahu způsobené škody. Z výpovědí poškozených bylo možné zjistit pouze průběh událostí tak, jak se promítl ve vylíčení skutkového děje. V ostatním však musel soud opět vycházet z řady postupně měněných a rozporných výpovědí obžalovaných. Soud nemohl pominout ani to, že do výpovědí obžalovaných i svědků mohly být vneseny nepřesné údaje způsobené tím, že k napadení došlo ve večerních hodinách za zhoršené viditelnosti, při zapojení většího množství osob, takže situace se mohla jevit značně nepřehledná.

Obžalovaný J[redacted] v přípravném řízení vypověděl, že nepředpokládal, že to dopadne jako útok den předtím. Připustil, že informoval spoluobžalované o tom, kam poškozené odvezl. Nemohl se vyjádřit k tomu, co konkrétně kdo z obžalovaných v [redacted] dělal. V hlavním líčení uvedl, že ukázal spoluobžalovaným pouze

směr, protože nevěděl, který je to dům. V [redacted] zůstal stát na silnici. Tuto jeho obhajobu mu potvrzuje i svědek R[redacted]. Z výpovědí spoluobžalovaných H[redacted], N[redacted], Š[redacted], V[redacted], V[redacted] a W[redacted] vyplývá, že obžalovaný J[redacted] informoval o tom, kam poškozené odvezl a následně ukázal v [redacted] směr. Tím je vina tohoto obžalovaného ve smyslu obžaloby prokázána. Jeho výpověď není v rozporu ani se svědeckými výpověďmi poškozených ohledně skutečností vztahujících se k jejich odjezdu z [redacted] do [redacted].

Rovněž obžalovaný J[redacted] se k jednání kladenému mu za vinu doznal, na svoji obhajobu však uváděl, že se chtěl pouze podívat a zůstal stát se svědkem L[redacted] asi dvacet metrů od domu. V hlavním líčení si na události už nevzpomínal a odkázal na svoji původní výpověď, podle jeho tvrzení však akci nikdo neorganizoval (č.l.2189, 2591). K dotazu předsedy senátu připustil, že věděl, že jde o akci proti cikánům, nedokázal odpověď na to, co očekával, že v [redacted] uvidí. Tvrzení obžalovaného J[redacted] je podporováno svědeckými výpověďmi svědků L[redacted] a J.K[redacted]. Výpověď svědka L[redacted] však nasvědčuje tomu, že obžalovaný J[redacted] očekával obdobný konflikt,jaký byl předcházejícího dne (č.l.1256). Z výpovědi obžalovaného B[redacted] v hlavním líčení č.l.2364-2366 vyplývá, že tento obžalovaný byl před odjezdem do [redacted] ozbrojen, do této obce ho dovezl právě obžalovaný J[redacted]. Rovněž z výpovědi obžalovaného K[redacted], který se zúčastnil trestné činnosti v [redacted], vyplývá, že se na místo dopravil v osobním automobile řízeném obžalovaným J[redacted]. Proto je vina tohoto obžalovaného prokázána.

Obžalovanému I[redacted] kladla obžaloba za vinu, že bez svolení oprávněné osoba vnikl na pozemek u domu čp.[redacted] a zúčastnil se tam výtržnického jednání spoluobžalovaných vykřikováním urážlivých výroků, po útěku poškozených je měl honit spolu s dalšími po obci. Přitom obžaloba toto svoje tvrzení opírala o původní výpověď spoluobžalovaného V[redacted] na č.l.824. Obžalovaný I[redacted] však od počátku, tedy již v přípravném řízení, doznával pouze to, že svým automobilem odvezl některé ze spoluobžalovaných do [redacted].